

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

Oetinganae Historiæ Liber III. Miracvla D. Virginis Oetinganæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64940)

OETINGANAE

HISTORIÆ

LIBER III.

MIRACULA D. VIR-
GINIS OETIN-
GANÆ.

Miraculorum Virginis Oe-
tinganæ fama, vti ab A. C.
MCDLXXXIX. ad hæc vs-
que tempora longè latèq;
per Europam increbuit: ita vltra
eum annum, tacentibus litteris, ni-
hil eo de genere comperti habemus.
In litteras exinde missa, & in vulgus
enuntiata, omne genus mortales, sa-
lutem, siue animis, siue corporibus
quærentes, ab omni parte, ad hunc
beneficiorum fontem euocârunt.
Quibus recensendis hanc rationem
tenere visum: vt primùm ex ingenti
numero luculentiora tantùm secer-
namus: in annorum deinde seriem,

vñ

128 OETINGANÆ HISTORIÆ
vt quæque euenerunt, aut indica-
ta sunt, referamus. Erit autem ope-
ræ pretium prænoscere, quib⁹ è fon-
tibus hæc miraculorum profluxerit
narratio. Tres Oetingæ vetusti ser-
uantur **Commentarii**, membrana-
cei, manuscripti, Germanico sermo-
ne: quib⁹, quæ ab anno MCD LXXXII.
facta sunt miracula, ad annum M D
XCVI II. cum fide annotantur. Pri-
mus septingenta quinquaginta com-
memorat. Alter repetit eadem, qui-
busdam omissis, non paucis amissis,
quæ cum foliis ablatis desiderantur.
Tertio continentur octingenta se-
xaginta duo, quæ ab anno M D
XVII II. ad M D XCVIII. euenere.
Postea Albertus Klöpferus Theolog
D. & Oetingani Canonorum Col-
legii Decanus, ab anno nonagesimo
secundo exorsus, ad millesimum sex-
centimum quartum; & hinc Bal-
thasar Schrenckius de Nozing, The-
ologiae, & sacrorum Canonum D.
Klöpfe.

Klöpferi Successor, ad vigesimum sextum protulere narrationem, typisque expressam publico commiseret. Anno deinde trigesimo septimo excusus est, auctoritate Oetingani Canoniorum Collegii, Miraculorū libellus, quo ab anno MDCXII. ad trigesimum vsque sextum facta recensentur. Quæ ab hoc anno ad quadragesimum tertium proferentur, è Commentariis ac monumentis Oetinganis, dicto Collegio probatis, depromsimus.

CAPVT I.

MIRACVLA

A B

A. C. MCD LXXXIX.

A D

M CD XCV.

I.

PRimam à piâ matre gratiam tulit infantia. Trimulus in profluentem Meronâ prolapsus, cùm semiho-

A. C. MCD
LXXXIX.

mi horæ spatio fluitasset opis inops
 præfocatus aquâ est. Mater, superan-
 te luctum fiducia, ad sacellum Maria-
 num cadauer extractum deportavit,
 aræque imposuit: & ante simulacrum
 Deiparæ procumbens in genua, cum
 aliis, pro vitâ filii supplicavit. Quo
 confestim, admiratione defixis o-
 mnium animis, ad preces reuixit, &
 subinde, procedentibus annis, excu-
 tus litteris, & sacerdotio initiatus
 eam egit vitam, quæ & sacerdotem
 & tanti beneficii memorem dece-
 ret.

II. Oetingani agri colonus, au-
 nam plauastro vectans, in equo sexen-
 nem collocauerat filium. Excussus
 in terram puer vsque adeò rotarum
 per corpus actarum mole obrutus
 est, vt exiguâ in spe agrè hærentem
 traheret animam. Imploratum pro-
 ceo Deiparæ auxilium, votumq; nau-
 cupatum. Postero die sanum vidit
 & miratus est pater, quem pridie in-
 prou-

providè commissum equo propè
perdiderat.

III. Erasmo sylvæ Seiberstorffensis
custodi filius erat bimulus: qui cum
extinctus morbo crederetur, Oetin-
ganæ Virgini ceræ libram pro vitâ
promisit pater. Cum nihil profecis-
set, æquatam cum filii pondere ce-
ram spondit, eumque Deiparæ
vectigalem fecit. Tunc demùm, siue
ex morte receptus, siue ex valetudi-
ne mortiferâ est recreatus.

I. Obsidebat Maximilianus I. Imp.
anno supra millesimum, quadrin-
gentesimum nonagesimo, Neostadi-
um, firmum Pannoniæ oppidum, ab
Vngaris occupatum. Ibi Henricus
Rulko de Pardorff, animo manûque
promptus, in turrim, quâ vim iacula-
torii pulveris magnam condiderat
hostis, factâ cum sociis impressione,
evaserat. Cum oppidani, opportu-
nitatem rei gerendæ nacti, ignem
subiecissent; illicò turris à funda-

A. C.
MCDXCI.

K men-

mentis eruta, cūque ingenti fragore est prolapsa. Milites omnes oppressi, extinctique: solus Rulko, ductor, seruatus est, vixitque sub ruinis inter suorum cadauera dies omnino quattuor. Quoniam verò spes eluctandi nulla præsiidiis in humanis relinquebatur; versus ad diuina, votum profectiois ad Oetinganam Virginem pro vitâ nuncupauit: & voti damnatus, sub motis ruderibus, in lucem emerfit. Ecce autem, quem ferro obarmatum inuoluerat pro-cumbens moles, discussis exutus armis prodiit: & galeæ frustra diffractæ sic hærebant infixæ capiti, vt forcipibus fuerint euellenda. Quæ vitam miraculo seruata, indubitatum faciebant. Menses deinde quattuor cæcus decubuit, videndi acie flammis elisâ. Reddidit eadem cernendi facultatem, quæ reddiderat viu præsepultum. Sub hæc cū abditus carcere, ferroque constrictus,

in lu-

in luctu & squalore biennium egisset; videndam obtulit se Deipara, & exemptum vinculis asseruit in libertatem. Successit morbus, qui carcere & vinculis arctius omnibus captū membris, attinuit. Quare Oetingam portari lecticā voluit: vbi salutiferā Virginis manu, vigore membris instaurato, sanatus est. quippe sellā gestatoriā illatus in ædem Marianam, finito sacrificio, nullius indigens operæ famularis, in hospitium suis se pedibus retulit. Rem gestam deinde litteris, gentilitio signo munitis, confirmavit.

II. Margaretha, Georgii Bauariæ Ducis filia (quæ postea in Altēhochenaugiensi cœnobio vitam Christo consecrauit) acum temerè per os in palatū demiserat. Eadem parulento apostematis oppressa tumore penè expirauerat. Vtrumque periculum Oetinganæ Virginis beneficio depulsum.

III. Georgius Kalter Hochbüt-
 gensis extinctâ oculi dexteri luce, o-
 mni remediorum adhibito genere,
 nihil promouebat. Oblata fortè per
 quietem Deiparæ species hortatur,
 Oetingæ medicinam oculo quærat
 alibi non inueniendam. Georgius
 oraculo, tanquam inani somni lu-
 dentis imagine, neglecto, multo
 quàm antè, acriore oculorum cru-
 ciatu torqueri cœpit. Rediit tertio
 post nocte Deipara, deque intermis-
 so ad Oetingam accessu obiurgauit.
 Agnouit ille dominæ vocem, prom-
 ptumque ad imperata facienda ani-
 mum ostendit. Ad Oetinganam, in-
 quit Deipara, meam ædem propera-
 opacam illam, virenti in spatio si-
 tam. Quò ubi accessit, clarissimam
 lucem, sopito oculorum dolore, re-
 cepit.

IV. In Curiâ Neuhofensi qua-
 drimus infans iam decessisse vultu
 videbatur. Cùm improvisò reuixit

set, rogavit mater, vbinā loci fuisset?
Respondit, cū ante vix tertiata
verba balbutiret, Oetingæ se fuisset:
ibi restitutam sibi à Deiparâ sanita-
tem. Quam vocem Deo dictante
prolatam id argumento est, quòd an-
te nihil vnquam de Oetingâ inau-
disset.

V. Cæcilie Reichenmeitingeri-
næ, quo die mariti à latronibus tru-
cidati corpus recepit, filius etiam,
nouem natus annos, in conspectu
decessit. Gemino mersa luctu, vi-
dua, & orba, correpto cultro, suo-
rum funera interitu voluntario cu-
mulare institerat: cū præsens, cla-
râ specie, Dei mater: abijce cultrū,
inquit, viuit puer. Paruit Cæcilia,
& illicò ad filium deproperavit: qui
venientem prior compellans: age
mater, ait, Oetingam me duc quàm
ocysimè: etenim diua mater è mor-
te me suscitauit.

VI. Quædā perpetuo fœdarū volu-
pta-

ptatum conflictata irritamento, auxiliis omnibus, conatu casto, consumptis, apud Oetinganam Virginem profligavit virginitatis hostem. Quod beneficium in chartâ defectum aræ imposuit, vulgarique eorum, quos idem premit hostis, bono iussit.

VII. Cùm magnâ in concione publicè mira nostræ Virginis de loco superiore recitarentur; cuius quædam Mildorffensis, conferto in populo assistens, fidem diētis abrogavit, quòd penè Oetingæ in conspectu habitans nihil vnquam earum rerum accepisset. Domum ubi rediit, ea morborum atrocitas temeritatem consecuta est, vt ab omni vniuersa spe dei ceretur. Perspectâ peccati vindictâ, mox ibi medicinam, vbi vulnus acceperat, quæsiuit. Itaque vt primùm facto veniam postulauit, reditumque ad Oetinganum factum promisit, conualuit.

I. Sexennis Benedicti Wegeri filius omnium consensione mortem obierat. Accitus Engelspergensis Curio, ut funeri sacros Ecclesiæ ritus adhiberet; differri tantisper iussit, quoad Oetinganæ Virginis auxilium intentiore studio imploraretur. Quod ubi factum à parentibus, reuiuiscens puer oculos aperuit, & præter vitam, valetudinem integram, tridui spatio, recuperauit.

A. C.
MCD XCI.

II. In pago quodam lupo quinquennem puerum mordicùs abreptum per agrum raptabat, lacerauâtque. Pagani belluam consecrati puerum quidem receperunt, sed vulneribus octodecim foedè laniatum, & omnium sententiâ mortuum. Pater miserâ nece præreptum filium, voto nuncupato, ab Oetinganâ patronâ requirit. Et mox reuixit puer, conualuitque.

III. Vdalricus Peninger, è Salisburgensis Archiepiscopi ministris,

K 4

Oeni-

Oenipontum equo proficiscens, in
 hospitio membris omnibus de im-
 prouiso captus, promissâ Oetinganæ
 peregrinatione conualuit. At pro-
 lato soluendæ sponfionis tempore,
 ludicro in certamine confossus est,
 iacuitque triduum conclamatus. V-
 bi vigor animo rediit, quanquam
 neglecti voti recordatio spem noui
 beneficii poterat excludere; ausus
 tamen ad Oetinganam sospitam sus-
 spirium tollere, nondum liberati
 voti prioris fide, nouæ gratiæ debito
 est factus, auxilio rursus impetrato.

IV. Sigismundo Webero ventis
 inuisarum antehac viperarum op-
 pletus examine inusitatam in mo-
 lem tendebatur. Terris inde crucia-
 tibus, & aberratione mentis adeo
 tremâ cum peruenisset; adfuit ei
 Deipara, opem vitamque pollicita.
 si domum Oetinganam supplex ad-
 iisset. Tunc ille animo in stationem
 reposito: O, inquit, mater gratia
 vbi

ubi terrarum illa Oetinga? quid autem sciscitor? perquiram: adibo, quacunq; orbis plagâ sitam cognouero. Cum dicto contremuit totus. & extemplò vyperas versicolores per os complures reddidit: post eas anguem duas longum vlnas. Leuatis eâ peste visceribus, animo corporique sanitas est integrata.

V. Christianus Ambschlamer, ciuis Wasserburgensis, dum securi glaciem, quæ rotas molendini morabatur, perfringit; in subterfluentem prolapsus aquam, atque sub glaciem abreptus mortem animo præsentissimam voluebat. Emergere nequiquam supremis conatibus laboranti opem attulit Maria, per speciem oblata: quæ capite glaciem elidens, Oetingam deinde properare, & in vulgus enuntiare beneficium iussit. Perfregit glaciem, emerfit, Oetingam profectus palàm Deiparæ beneficium prædicauit.

K 5

VI. Ia

VI. In alpibus Noricis, quas Dominus Wolfgangus, Ratisbonensis Episcopus, compluribus vitę sanctitatisque suę monumentis insigniuit; prędones terni Joannem Baumgartnerum adorti, spoliatum nudumque alligauerant arbori. Vbi cum iam alterum diem constrietus hæssisset, cępit orationem Oetinganę Virginis implorare. Tertio, quem supremum sibi dixisse credebat miser, cum enixum precando salutem exposceret; Deipara sub vesperam opitulatum aduenit, exemptumque vinculis Oetingam dimisit.

VII. Accumbebant amici frequentes epulis, & mira Oetinganę sermone celebrabant: cum Joannem Lauerus, mensę minister, omnia, tanquam ex vano iactata, contemnebat. At confestim pœnas vecordię gręues luit, in conuiuarum oculis cęcatus. Ei frater, edito ad Deiparam voto, videndi vsum recuperavit.

nit: ille non multò post iterum perdidit, quòd acceptum beneficium Oetingæ non protulisset. Re igitur hoc tandem anno patefactâ, vigor oculis cernendique vis est restituta.

I. Leonardus Gengerus (quem *A C MCD XCII.* coniectura est sub Friderico III. Cæsare, contra Matthiæ, Regis Vngariæ, reliquias, Austriæ limitem infestantes, meruisse) hastâ per collum traiectâ effusus in terram pro mortuo iacebat. Tres hostium turmæ per iacentem adtq; membra fœdum in modum omnia protriuerant, vitam indubiè exculcaturæ, nisi Oetingana obstitisset Virgo, cuius accersito auxilio præsentis è discrimine saluus euasit.

II. Erat Viennæ in vinculis Conradus quidam, furtorum comper- tus. Primâ nocte vitæ præteritæ facinora cum lacrimis recognoscenti præstò adfuit Deipara: abiectum metu animum erexit: opem vltimam

mum

mum periculi subituro promissa.
 Quâ sponſione inuitatus Oetingana
 profectiois votum nuncupauit, ſi
 id discrimen incolumis exiſſet. Se-
 cundùm hæc, cum neque teſtata ſu-
 ta deſenſionem admitterent, neque
 ſummorum virorum preces ſectere
 ſeueritatem ſententiæ poſſent; la-
 quei ſupplicio in fuream ſublatus
 plectitur. Poſt ſemihoram in Aca-
 demiam illatum eſt cadauer, quò pa-
 teſactum ferro artificem corporis
 humani compoſitionem Medico-
 rum diſcipulis oſtenderet. Ibi dum
 è carro detrahitur à carnifice, de im-
 prouiſo attollit caput. Carnifex e-
 luſam ratus operam ſupplicii, la-
 queo, qui etiam tunc iugulo in hæſe-
 rat, elidere ſpiritum iteratò aggredi-
 tur. Sed repulſus à præſentibus ſu-
 ceſſere iubetur: Medici pauentem ex
 morte Conradum ſectis venis tribus
 recreant. Poſtea, comitante Aca-
 demię miniſtro (Bidellum vocant) mi-
 raculi

Pauculi teste oculato, Oetingam voti
reus accessit, Diuámque vitæ vindi-
cem pro merito est veneratus.

III. Conradus Meringer, ciuis
Burghusianus, ab æde D. Wolfgangi
inalpinâ, quò religionis ergò adie-
rat, cum sociis reuertebatur. Jam
oppido Strasvvalensi propinqua-
bant, cùm, effuso repentè nubibus
ingenti nimbo, sub annosæ pyri se-
ramos conijciunt: & mox ruentis
cum fragore fulminis afflatu humo
cuncti affliguntur. Conradus vstu-
lato dextro latere extinctus iudica-
batur. Paulò tamen post Oetinganæ
Virginis auxilio discessit incolumis.

IV. Lauabatur in balineo infans,
Michaelis Helli filius. Anus cæcutiēs
improuidè bulliētem affudit aquam,
tenerósque paruuli artus fœdum in
modum ambussit. Mirum! decem
ipso dies, sopitis vitæ notis propè
omnibus, decubuerat; cùm voto
Oetinganæ Diuæ pro incolumitate
facto confanatus est.

V. Fi-

V. Filius Achatii Platneri Rotenburgensis de sublimi prolapsus oculum vtrumque eliserat : adhæc linguâ , manibus , pedibusque captus neque mouere se , neque verbum ferri poterat. Oculi ter repositi, ter rephilière. Oetingana patrona malis omnibus efficacem admouit curacionem.

VI. Stephani Molitoris Pfarkechensis vxor ad riuum lauabat vestes linteas, trimulo ante matrem obuersante filio. Qui cùm repentè subductus esset oculis , mater domum deproperauit, remque marito indicauit. Suspicatus ille, nec temerè, torrentis abreptum impetu, diligenter perquisiuit, ac tandem sub molendino, quâ incitatissima erat rotarum conuersio, oblitescentem inuenit. Conclamatum de vitâ erat. implorato nostræ Diuæ auxilio reuixit.

Pauca hinc ad annum vsque MDCXXII. in commentarios relata inueniuntur.

ueniuntur miracula, notariorum indubiè negligentia. Illustre est, quod ad annum nonagesimum tertium commemoratur. Joannes Lohner, cultro per medium collum exacto, ad vltima peruenerat: quidquid enim vel cibi, vel potionis demittebatur, per vtrumque vulnus effluebat: certus ad eò, interclusis vitæ necessariis, interitus imminabat. Inuocatum est Oetinganæ Virginis auxilium: coäluerè vulnera: officinis recepta suis alimenta incolumem præstiterunt.

CAPVT II.

MIRACVLA

A B.

A. C. MCD XCV

AD

M D.

I.

Cadauum Bohemiæ oppidum, A. C. MCD XCV.
 Gest, haud incelebre. Ibi Petrus
 qui-

quidam cum aliis de furcâ suspensus, extinctis confestim sociis, quadrantem horæ, Jesum continentem ingeminans superuixit; & in oculis multitudinis, nullâ humanâ operâ vinculis, quibus arctè constringebatur, est exsolutus. Manus igitur, quæquam elifas, & à quæstionis carnificinâ inutiles, in trabem, de quâ pendebat, iniecit: impigro deinde relictæ qui corporis nisu in eam se, ad stupescente populo, extulit. Qui arbitrio supplicio aderant iudices, mox relictæ ad Consules retulerunt. qui non tantum reum absoluerunt, sed cum litteris auctoritate publicâ scriptis ad Oetinganam Virginem (cui se vitam debere Petrus affirmavit) dimiserunt.

A.C. MCD
XCVII.

Vnum hoc anno memorabile est Joannis Prukleri filius è nuce præceps ad saxum caput fregerat. Res erat ultra omnem humanam facultatem posita. Auxilium postulavit Oetin.

Oetingana Diua vitam mortuo impetrauit.

De plurimis, quæ hinc ad M. D. annum in Commentariis habentur, pauca, pro instituti ratione, profertur.

I. Magdalena Polvveinia, Stiria natione, cum manuum, pedumque usu biennium caruisset; ut primum Oetingani itineris votum nuncupauit, explicare manus, mouere gradum coecepit. Ipso in itinere, quod statim ingressa est, prorsus conuuluit.

A. C. MCD
XCVII.

II. Georgius Wildenöder, Passauensis, Danubiū super ripas effusum ingressus equo, fossamque sublatentem inuectus, agi præceps, ferrique fluminis impetu coepit. Socius opitulatum accurrens eodem hiatu excipitur: mox tamen, equo relicto, in tutum euadit. Equo iam utriusque aquis hausto, Georgius ad fundum rapitur. Adfuit opem poscenti Oe-

L tinga-

tingana patrona, iussitque in altum eniti, opem pollicita conaturo. Ea fiducia erigit se Georgius: & in lumbum, brachio correptus, attollitur, atque in siccum deportatur. Non dubitabat, cælo missum nauicularium, utpote nec ante, nec postea sibi conspectum.

III. Othmarus adolescens, Tischiuganus, Sueuus, quinquennium Comitiali morbo conflictatus, cum patre Oetingam profectus est, ab Deo parâ valetudinē impetraturus. Cum nihil tunc profecisset, eodem, matre duce rediit, iterumque repulsam tulit. Bonâ tamen spe cum depelli se non sineret, in conspectum quiescenti venit Misericordiæ mater: & Othmare, inquit, Oetingam repetere sanaberis. Surgit igitur confestim cubitu, & visa auditâque parentibus narrat. Mater itineris se ducem offert. Quò autem liquidius euadent miraculum, prius quàm domo digredere.

derentur, quinquies vi morbi prostratus est. atque hic finis diuturni mali fuit: nunquam enim exinde concidit. Eodem in morbo medicinam eandem adhibuit salubriter, Martini Pretii Cassaliensis, Hassi, coniux: quæ cum foetum manibus pedibusque truncum edidisset partu; ita ab tetro conspectu cohorrui, ut atroci correpta malo, diei noctisque unius spatio tricies prociderit.

IV. Nicolaus Venator, Waldorfii in agro Landishutano seruiens, ut pyrum à veneficâ acceptum comedit; humi procubuit, animo in rabiem efferato, facie in tergum foedè obtortâ, membris omnibus horrendam in speciem elisis. Multis Divorum liminibus frustra pulsatis, Oettingæ sanitatem animi corporisque recuperavit.

V. Arborem vastæ magnitudinis excindere moliebatur Michael Sumperus, Carinthus; cum filia, decem

annos nata, inclinata in casum molli
 successit, & oppressa est. Pater vici-
 ni adiutus operâ, semihoræ spatio:
 grè amolitus arborem, vitæ notam
 in puellâ nullam deprehendit. Ac-
 currit interea mater, & muliebr
 questu cælum implens, boum opi-
 missimam Oetinganæ Diuæ vici-
 mam pro vitâ filix deuouet. Nec in
 irritum excidit promissio. Decimo
 septimo post die filiam incolumem
 Oetingam adduxit.

VI. Proficiscebatur Oetingam
 è Moraviâ Nicolaus Höler, & Wen-
 ceslaus Schmid. Eos in nemore ad
 orti latrones duo iubent consistere,
 & vocem compescere. Illi, interclu-
 sis metu verbis, ad Mariam votis ven-
 tuntur: & illicò latrones, tanquam
 furiis acti, in fugam se coniecerunt.

VII. Jacobus Pum, Gamundia-
 nus, aquam in venatione, serpentum
 semine contaminatam hauserat: ve-
 de venter immanem in modum ex-
 tumuit.

tumuit, dirique cruciatus artem Medicorum omnem, industriamque eluserunt. Ut primùm peregrinationis Oetinganę votum animo concepit, horrificã specie, atque insolentã magnitudine serpentes, ferme centum, effudit, dolore simul omni sopito.

VIII. Vitus Fueter, Carniolus, ad supremum vitæ discrimen adductus Venetiis, quinq; Medicis experientissimis, casto labore, curantibus, voto Oetinganę Virgini nuncupato conualuit. Postero anno, soluendę spõsionis negligēs, corruit in plano, tanto impetu, vt sibi delumbatus, penitusq; debilitatus videretur. Verùm simul ac votũ instaurauit; mali sensus omnis euanuit. Cùm hinc annus fluxisset, neglecto iterum voto vindicta subiit atrocior. nimirum sic exiit à mente, vt homo, an bellua esset, ignoraret. Reuerso certis temporum interuallis animo, cùm veniam

L 3 denuò,

deuò, vecordię pœnitens, postula-
 set, iterum sanatus est. At contuma-
 citer ingratus etiam tunc tergiuerſa-
 ri perrexit. Incredibilē hominis ſo-
 liditatem improuiso morbo ita ca-
 ſtigauit Deipara, vt sacerdotem, ani-
 mo supremum expiando acciuerit:
 cuius cum nulla eſſet copia, ad com-
 pertum Oetinganæ matris portum
 preces cum omni familiâ direxit; ſi
 extemplò præſenti ereptus eſt exitio.
 Oetingam tandem abiit, ingrati-
 mentis cum gratiâ certantis rarum
 documentum.

IX. Joannes Zvaydingerus Ro-
 tenburgenſis, Franco, biennium in-
 tegrum incognito morbi genere af-
 flictabatur. triduum, quatrimum
 in hebdomadas cibi, potionis, ſer-
 monis, motus, mentis expers. Vale-
 tudinem fruſtra apud Medicos qua-
 ſitam piæ preces inuenerunt Oeti-
 gæ. Fracta vis morbi in dies: ſanitas
 non multò poſt ex toto reſtituta.

X. Pan-

X. Pancratius Haider, Boius, pascendis ouibus folia de betulâ carpens in sudem prolapsus est è septo eminentem: cui sic hærebat infixus, vti speciem confidentis præberet. Vix Oetinganæ Diuæ opem postulauerat; cum sustentari, & veluti fulcris, vtrique subiectis humero, sensit molem corporis excipi. Auulsus inde, domúmque portatus à familiaribus, sacris Ecclesiæ mysteriis ad vltimam luctam munitus est. Vicit, non ex inani, metuentium desperatione Deiparæ beneficium. Conualuit, Pancratius: multisq; testibus fidem miraculo fecit.

XI. Georgius Merle, Heluetius, per deruptas alpium rupes damis insidiatus, eas viarum angustias intrauerat, consectandi studio; vt neque proferre, neque referre posset gradum. etenim ab ipso, quod premebat, vestigio, immanis dehiscebat hiatus, cuius despectu tanta capiti

offiſa vertigo eſt, vt iamiam præcipi-
taturus videretur. Voto profectio-
nis Oetinganæ edito, ita confectima
confirmatus eſt viribus, vt diem no-
ctæmque immotus in præcipiti con-
ſtiterit. Poſtero die, eniſi per ardua
& confragosa aliqui Georgium in-
uenerunt, & incolumem deduce-
runt.

XII. Agnes Schmidin, Auſtria-
ca, à serpente, dum gramen falce me-
teret, icta, veneno per manum in
membra cætera diſfuſo, ſpem vitæ o-
mnem abiecerat. Humanis igitur
diſſiſa præſidiis, ad diuina vertitur.
Opem ab Oetinganâ Diuâ poſtulat.
Sequenti nocte, ingraueſcente cru-
ciatu, Deipara eam inuiſit, vicina
ſpecie: &, vt vales, inquit, Agnes,
ecquid deſideras conualeſcere? Sa-
nè quidem: ſed ſine auxilio malum
eſt. Dexteram deinde poſtulatã por-
rexit Deiparæ: quæ eam ſiniſtrâ ſua
inferuit, &, pectus ægrotæ permul-
cens,

cens, ad spem sanitatis erexit, suâ o-
 perâ restituendæ. Hic Agnes: ô so-
 ror charissima: cur, si quam habes
 medicinam, adhuc adhibere cun-
 ctata es? Quia opem meam nunc
 tandem postulasti. Sub hæc brachi-
 um manumque demulcet. & illicò
 dolor omnis abstergitur: desinit vi-
 deri Diua, Agnete quaquaversum
 oculis eam frustra requirente.

XIII. Conradus Hauser Waibe-
 lingæ, Wirtenbergiæ oppido, sena-
 tor, atrocitate morborum de mentis
 potestate deiectus, ad supremum vi-
 tæ discrimen peruenerat. Videba-
 tur sibi rapi à dæmonibus ad inferos:
 eoque oppressus terrore contentâ
 voce exclamauit: MARIA OETIN-
 GANA, iuua. Quem clamorem cum
 sustulisset sapius, adstitit, clarâ spe-
 cie, Deipara; & è Stygiorum carnifi-
 cum vinculis in libertatem assertum,
 pallii sui munimento recepit. Mi-
 rum erat præsentibus, Oetinganam

L 5 ingemi-

ingeminari Mariam ab eo, cuius ad aures eo de loco nihil vnquam peruenisset. & vnus tantum in vrbe Boius erat, qui interpret esse vocis ignotæ posset. Elapsis exinde septem hebdomadibus, inuocato rursus Oetinganæ Virginis auxilio, mentis vsum recuperavit: amicos agnouit, nec multò post Oetinganam professionem iniuit.

A.C.MCD
XCVIII.

I. Christophorus Reauer, Donauverdanus, horridum in carcerem, quanquam expers criminis, contritus, innocentia patrociniū ab Oetinganâ Virgine poposcit. Obtulit illa se videndam, tantâ in luce, ut atro perpetuâ nocte merso meridies videretur illatus. Quâ re Christophoro non animus tantum erigi, sed membra etiam, quæstionis acerbitate labefactata, cœpere confirmari. Sub hæc nocte quadam custodē, qui cibum ferebat, rogauit, fune demitteret, experiri velle, an absque ministro

stro cœnare posset: nam adhuc alienâ operâ, manibus ab equuleo torpentibus, pascebatur. Quo impetrato, ligneam scutellam diuisit assellatim, partibusque intra muri fissuras defixis, scandendo gradatim ultra iactum lapidis euasit in sublime. Vbi ad ostium vsque, supernè impendens, enisus est, ope Deiparæ deuò imploratâ, caput in trabem prægrandem impulit, eoque impetu lapidis, quo trabs vinciebatur, excussus è muro, exeundi spatium aperuit. Emersus inde Christophorus, dissectis, & in funem concinnatis linteis delapsus in terram, se proripuit.

II. Wolfgangus Pögner, cùm, agitante animum amentia, videretur sibi à lictoribus ad carcerem requiri; de mœnibus vrbis in fossam se deiecit. Ibi cultrum strinxit, &, quàm longus erat, in ventrem adegit. Interea vocem audiit hortantem ad opem Oetinganæ Virginis poscendâ.

Quod

Quod ubi fecit, menti, & corpori
sanitas rediit.

III. Rotengrubii (Austriae pagus
est) lupus puerum, annos natum
duodenos, enecuerat. Iamque di-
midium capitis, & amplius obro-
rat; cum id Ioannem Vngerum, opi-
ficem aduertit. Is stipite correpto in
lupum fertur infestus: incitat se
lupus in pugnam: quæ Ioanni sanè cru-
enta fuit, centum facile vulneribus
belluâ sæuiente acceptis. Itaque iam
proximus exitio auxilium Oetinganæ
Diuæ implorauit. Indemox vires
cum animo sic integratæ sunt, vt fu-
rentem lupum protinus trucidarit.

IV. Erasmus Cocus, variolise-
cæcatus, nouies à Deiparâ, per speci-
em oblatâ commoitus est, Oetinga-
næ peregrinationis conciperet vo-
tum, si videndi desiderio tenere-
tur. Ille itineris magnitudine terri-
tus morem gerere, toties inuiratus,
neglexit. Tandem diuturno cæcitate

tis fastidio victus votum edidit. Aderat fortè diuino sacrificio in templo. Vbi dum cælestis victima spectanda populo extollitur; redit Erasmo videndi facultas. Et mox domum, nullo duce, reuersus, Oetinganum ad iter accingitur.

I. Pilsna vrbs est Bohemiæ celebris. Ibi ciuis hortum emerat, ædis cuiusdam sacræ possessionem. Ad eum misit eum duobus equis Marcum seruum, operi faciundo. Vt primum ad opus equos admouit Marcus; alter tertium ferociter erectus, ad vltimum tanto procidit impetu, vt medius rumperetur. Qui casus vsque adeò seruum perculit, vt hebetatis consternatione viribus, domum fuerit reportandus. Hæsit ei sermo vicenas quaternas hebdomadas, ore in tergum obtorto: & tanto membra tumore tendebantur, vt in vnum digiti globum coäluisse viderentur. Omnibus medicorum victis

cona-

A.C. MCD
XCIX.

conatibus, Deipara ægroto adfuit: & manu pectus permulcens, valetudinem promisit, si peregrinationis faceret Oetinganæ sponſionem. Cum id perlibenter eâ ſpe facturum ſe dixiſſet; Deipara manu blandè faciens, & vnâ morbum omnem abſterſit.

II. Sigismundus Schwareggius, Bohemus, cum tribus annis fruſtra ſtadium omne conatûmque conſumpſiſſet in coniuge ab Huſſiticis erroribus veritati Catholicę aſſerendâ; votum Oetinganæ Virginis ad eundæ pro eâ fecit. Eò dum proficiſcuntur, Pilsnæ contumacia mulieris frangitur: vbi apud P.P. Franciſcanos Huſſi deteſtata doctrinam Catholicorum cœtui eſt aggregata.

III. Mauſpergii apud Hartmannum de Holnegg degebat Joannes, propinquus genere. Is in turri peruetuſtâ ſomnum capere cum famulo ſolebat: quæ de nocte repente collapsa vtrumque oppreſſit, tam

altè sepeliuit, vt diu ac multùm quæ-
siti non inuenirentur. Coniux Hart-
manni pro Ioanne vorum Oetinga-
næ Diuæ nuncupauit: & ille mox sal-
uus ac integer reperitur, famulus tri-
ginta vulneribus deformatus extra-
hitur: quæ eâdem Diuâ medicante
coaluerunt.

III. Huic æquale mirum Lincii,
in Austriâ superiore contigit. Age-
bat cum opificibus de negotio Ad-
uocati Regii coniux; cum dehiscen-
te sub pedibus pavimento in cloa-
cam omnes, cœno plenam, deiecti,
& materiâ superincidente sunt ob-
ruti. Inuocauit illa tutelam Oetin-
ganæ patronæ: & à marito accur-
rente extracta indemnis
fuit.

CAP.

MIRACVLA

A B

A. C. M D.

A D

M D. XXX.

I.

A. C.
M D.

PRimo huius sæculi anno captum est à Ludouico XII. Franciæ Rege Mediolanum: sequenti ab Ludouico Sforciâ receptum. Eâ in expeditione Thomas Turcus, gentis Misnius, sagittâ per caput collumque traiectâ ad vltimum vitæ discrimen peruenerat. Oetingana Diva præsentem opem vocata tulit, ad quam postea saluus, & gratus accessit.

II. Joannes Resch de Pillersee cum vxore rus abierat, domi relicto filio bimulo, dormiente in lectulo. Reuersi inueniunt præfocatum: & septenas omninò horas nullam vitam

notam

notam deprehendunt. Ut primùm
Oetinganæ cum Virgini commen-
dârunt, respirare cœpit.

III. Joannes Gerumb, Campo-
dunensis, in arce Meilberg, quam id
temporis Andreas Graueneggus
possidebat; transcendere in turrim,
contendens, ruptis sublicii pontis,
per quem incedebat, compagibus, in
aream, filicibus stratam, proturbatus
brachia tergumque fregit. Nulla in
medicis erat spes. Oetingana Virgo
implorata malum immedicabile cu-
rauit,

IV. Illustre in primis est, quod
Monachium hoc anno cum admira-
tione spectavit. Quidam rotæ sup-
plicio, perfractis artubus, Monachii
facinorum pœnas expendit. Dum
carnifex ferali fungitur munere, reus
Oetinganæ Diuæ implorat auxilium.
Adfuisse vocanti docuit vita, post
crura, femora, lacertos, dorsum, pe-
ctus, guttur, horrendo concussa im-

M

petu,

petu, superstes. Postero, quàm pe-
 nâ functus erat, die, ancilla cadum
 lactis ferens, Neuhausianâ viâ Monte-
 chium primâ luce properabat: quam
 Joannes è propinquo conspectam
 (obiacet enim viæ supplicii locus)
 petitis altè suspiriis ad se pellexit, ro-
 gauitque, vt rotam de palo subla-
 tam, muro, quo funestus agger cla-
 ditur, admoliretur; & lacte modico
 profligatas immani cruciату vitæ
 recrearet. Ancilla, capto miseratione
 ne animo, promptè perfecit petita
 id nè fraudi sibi esset, silentio texta
 Ioannes inde, instaurato nonnihil
 vigore, adrepsit ad urbem cum rota
 Rem permiram ciues ad senatum
 deferunt. mittuntur qui ad valeo-
 dinarium publicum deportent: no-
 gotium medicis chirurgisque datur
 qui sedulam membris curationem
 adhibeant. Sanatus Oetingam de-
 scendit, & rotam mortis instrumē-
 tum, ad vitæ suæ vindicem attulit.

Ab

Ab hoc anno, in subsequentes non paucos, miracula & rara, & à prioribus non abhorrentia in Commentariis habentur. Quare nemini videatur inconsultò factum, si quosdam in posterum, à notariorū diligentia desertos, omninò præteribimus.

I. Petrus Piscator Viennensis cum socio, nescio quid operis moliebatur in Danubio; cum lembus, negligenter sepositus, secundo flumine fertur abreptus. Petrus prope- rè fugientem insecutus, ter mergitur. Actum de eo, & lembo erat, nisi Oetingana Virgo inuocata utrum- que seruasset.

A. C.
M D IV.

I. Joannes de Taich homicidii si- de accersitus Ratisbonæ, & iam ter- ac decies equuleo distentus, extre- mum immeritus supplicium operie- batur. Exclusus ab omni humano auxilio Oetinganam Virginem suæ causæ patronam legit. Pridie fatalis diei, factâ insperatò clauium copiâ,

A. C.
M D XVII.

166 OETINGANA HISTORIA
& catenarum, & ostii seras aperuit
atque per sex vigiles altissimo sopore
mersos erupit.

A. C.
MDXIII.

I. Joannes Hueter, cuius Trospat-
gensis, equo propè oppidum Kitz-
hel fluuium ingressus, aquarum im-
petu voluebatur, tertium proturba-
tus, nullâ eluctandi spe. Semianimo
in conspectum se obtulit Deiparae
fortique animo esse iussit. Ille mox
Oetinganam peregrinationem vota
signauit: & iam multò audentior
equo se in amnem, quamuis natans
imperitus, deiecit, ac saluus in ripa
expulsus est. Paulò post equus cum
sarcinis eodem adpellitur. Sunt
alii hoc anno ab Diuâ nostrâ seruati.
Puella saxo trecentorum pondus
ruta. Alia à vespere in subsequenti
diei meridiem, nullo viuentis edim-
signo, è lethali stupore suscitata.
Quidam cum sanguine septem horis
per nares profluente animam effu-
surus.

I. Cor-

I. Conradus Clas de Tresling ^{A. C.} _{MD XIX}
 quartum iam annum acerrimis con-
 flictabatur cruciatibus; cum uxorem
 per somnum hortata est Deipara, pro
 mariti valetudine peregrinationem
 Oetinganam promitteret. Rem-
 maritus narratam ut somni ludibri-
 um contempfit. Hordeum in agro
 metenti rursus in conspectum venit
 Deipara, & itineris Oetingani negle-
 ctum obiecit. Tunc verò profi-
 ciscendi votum edidit: & vnà mari-
 ti dolores sunt sopiti. Cum ingratus
 itineris copiam facere uxori nollet;
 omnis dolorum vis recrudit, quo-
 rum acerbitate victus opem Oetin-
 ganæ Virginis iam ipse implorauit;
 & extemplò conualuit.

II. Anna Joannis Rufsleri Geg-
 gingenfis vxor à partu tantam in mo-
 lem extumuerat, ut oculi protinus
 obruti non conspicerentur. adhæc i-
 ra discesserat à mente, ut agirari Fu-
 niarum tædis videretur. Trimestre

iam tempus tetro exercebatur malo
 cum ei cæli Regina, virginum cœtu
 stipata, in conspectum venit, ad Oe-
 tinganam ædem adeundam cohæ-
 tans. Secundùm hæc mens redit,
 corpus detumuit: factaque peregrina-
 tionis Oetinganæ sponfione vale-
 tudinem integram recuperavit.

A. C.
 M D X X.

Hoc anno M D X X. pio populo-
 rum desiderio consultum est, peditis,
 & per ambitum sacelli exteriorum
 suspensis miraculis: quæ hodieque
 visuntur, argumenta celebris apud
 veteres famæ, nobis noua beneficia
 postulandi inuitamenta. Neque
 sterilis hic annus Marianorum fuit
 munerum.

I. Dorothea Stöcklerin decem
 dies cum enixu conflictata, periculo
 præsentem intentante mortem, au-
 xilium nostræ Diuæ implorauit, sub
 uamque prolem edidit. Quattuor
 exinde annis infœcunda, ubi Oet-
 ingam religiosè adiit, prolem conce-
 pit:

pit: quam non acceptam modò, sed & seruata[m] Deiparæ deberi, mater iudicauit. etenim cùm nocte obdormisset in lecto, complexu fouens infantulū, neglecta ad latus lucerna non stragula tantūm corripuit, sed ipsum adeò dormientis indusium exussit. Indemnista[m] enim cum prole surrexit.

II. Joanni Beliebio morbus ita neruos habetauerat, vt annis omnino viginti quattuor ægrè moueret gradum, & in his vltimo biennio non sine fulcimento. In eam tandem conditionē Oetinganæ Virgini voto se obstrinxit, si vigorem motūmq; membris redderet, nunquam ea in posterum saltatione profanaturum. Postulati compos annos ab eo tempore vnde viginti perbene valuit. Postquam ad choreas, promissionis immemor, rediit; ad grallas iterum damnatus est, Deiparâ iustas violatæ fidei pœnas exigente. Ve-

rūm quòd placabiles matris iras esse non ignoraret, Oetingam proficisci iussit, pro veteri beneficio deum supplicaturus. Mirum ! ipso itinere vires redintegrantur. Quapropter grallis in humeros coniectis validus Oetingam peruenit : grallas beneficii monumentum ibidem suspendit.

III. Erasmus, Joannis Molitoris Eggenfeldensis filius, transuerberato, petulcæ bouis cornu, gutture, cum sanguine vitam effuderat. Oetinganæ Virginis, voto precibusque vocatæ, auxilio reuixit. Cùm promissi fidem liberare cunctarentur parentes; denuntiavit matri Deipara, Erasmus, nisi Oetingæ sibi sisteretur, præcipitem abiturum in puteum. Quam comminationem quoniam maritus à coniuge monitus non habuit; filius in puteum est prolapsus. Accurrit in tempore ancilla, extraxitque saluum. Nou
exci-

excitati beneficio parentes Eras-
mum Oetingam adduxerunt.

I. Melchior, trimus puerulus Jo-
annis Kunzleri de Walstat filius, ma-
trem, quæ messum exierat, quæsitu-
rus, cùm foras progressus viâ diuer-
tisset, densum nemus intrauit. Mater
ex agro domum reuersa, filio non in-
uento, cum vicinis ad perquiren-
dum excurrit. Omnis circà locus
quàm diligentissimè lustratur: tridu-
um totum feruet indagandi labor:
nusquam apparet puer. Ad extre-
mum Oetinganæ Virginis opem, vo-
to nuncupato, postulant: & mox diu
frustra quæsitum reperiunt.

II. Sixtus Leslerus, de Schrob-
husianâ Præfecturâ colonus, duobus
plaustris fœnum ad villam conuehe-
bat; cùm desubitò procellosus tur-
bo miscere omnia: villas ac horrea
eximo vertere, arbores ab radicibus
conuellere, puluereâ nube cælum
diemque inuoluere. Seruus consili-

M s um

A. C.
MDXXI.

um ex re capit: sub plaustrum se con-
 iicit. Sixtus equum meliorem ab-
 iungit, & properè sub annosam abre-
 ptum arborem ad ramum deligat.
 Finem ibi sævæ tempestatis ex-
 ctans audit ruentium fragorem casu-
 rum: videt vento sublimè ferri tecta
 par exitium suis tuguriis ominatur.
 Inter hæc arbor, quâ se tectum tu-
 tumque credebat, immani cum fo-
 nitu procumbens equum obruit.
 Aufugere hinc, & ad seruanda, que
 domi erant, contendere volenti ob-
 stitit seruus, acclamans, ad alterum
 potiùs plaustrum perfugeret, neque
 præsentem se periculo permetteret: de-
 bere vitam rebus esse potiotem. Dis-
 sidens ipse à se, & quid potissimum
 sequatur, non explicans: O mater
 Oetingana, exclamat, vitam remque
 meam serua. adibo cum dono sa-
 cram ædem tuam: itineris laborem
 pane & aquâ tolerabo. Dixit: & ec-
 ce, ramis incumbens arboris extri-
 catus

catus prodit equus: moxque, fracto procellæ impetu, clementior æther. succedit.

I. Schvazii, opulento lautóque Tirolis oppido, centum ferme vectores, Oetingam nauigaturi secundo Oeno, propriodie Pentecostes soluerant. Postero foeda procella, repente coorta, nauem in Craiburgensem pontem vi tantâ impulit, vt, perfractâ carinâ, impetu introrumperet aqua, iamq; præsentem omnia mortem cohorti piæ intentarent. Adfuit Deipara opem in supremo discrimine poscentibus. Omnes seruari Oetingam appulerunt, & grati magnitudinem beneficii prædicârunt.

II. Eodem anno Paulus Eisenman, itidem Schvazensis, obstupfactis apoplexiâ membris omnibus mouendi facultatem recuperauit. Alius pestilentia liberatus. Vulnibus alius tredecim laniatus: alius ense

A. C.
MDXXII.

ense perfoffus, medicante noſtra Di-
uâ, curatus. His paria tulit annus ſub-
ſequens, vigefimus tertius.

A. C. M D
XXIV.

I. Leontii cùm parer filium infe-
lici caſu in damarum venatione op-
preſſum, ſummâ hyeme, per oppleta
niuibus montium iuga quæreret; in-
hospitali in loco pernoctare coactus
eſt. Seruauit ex interitu certiffimo
noſtra Diua, precibus conciliata, vi-
talem ei calorem mediis in niuibus
fouendo.

A. C.
M D XXV.

I. Bello Salisburgenſi inteſtino,
quod Archiepiſcopo agreſtes moue-
runt, exempli contagione à Sueuicis
per Germaniæ prouincias latè vulgi-
tâ; captus & in carcerē contruſus eſt
Chriſtophorus Prukmoſer, Raura-
cus. Hunc per quietem horrata
eſt Deipara ad nuncupandum Oetin-
ganæ peregrinationis votum. Vt
primùm admonenti paruit, omni-
bus exſolutus vinculis in libertatem
eſt vindicatus.

I. Ena-

I. Enatauit è Lyco Paulus Pistor, A. C. MD
XXVI.
in quem cum equo de ponte Kauff-
ringano præcipitauerat, populi spe-
ctantis conclamatione depositus.
Michaël Brunouiensis Ianio infelici
casu exanimatus reuixit, & prorsus
deinde conualuit. Fœmina tridui
nixu conflictata, cum voto prolem
edidit.

I. Wolfgangus Maurpeck, Wilhel- A. C. MD
XXVII.
mi, Bauariæ Ducis, Symphoniacus,
incipiti oppressus morbo, Mona-
chio Wasserburgum ad sororem por-
tari voluit. Ibi cum septimanis o-
mninò sex, labente in dies valetudi-
ne, ad vltima peruenisset; & iam ne-
que cibum caperet, neque præsentem
noscitaret; ac tandem etiam extin-
ctus crederetur; à sorore commen-
datus est Oetinganæ matri. Nec mo-
ra: aperit oculos, respirat, paulò post
conualescit.

II. Cum Ioannem Waizenrieder
è Curiâ Schirensi grauis morbus ad
extre-

extremum vitæ compulisset; oblata per speciem Deipara; Ioannes, inquit, vitam proferre desideras? Desidero equidem, respondit: sed actus est de vitâ. Tunc illa; nequaquam, inquit: age, execrationes Numinis desuesce: sanaberis. O domina, metuo vt possim. Imò erectior esto. Oetingam aditurum mihi sponde, & conualesces. Fecit, conualuit.

III. Sylvester Sailer, de Stockdorff, quod liberare promissum, quouis triennio visendi Oetinganam Virginem, neglexisset; acri pleuritide mulctatus, dies noctesque per summos cruciatus exigebat. Perspectâ morbi causâ, instaurauit votum: dolor euauit.

IV. Leonardus Felbmair de Tegenbach tam sæuâ furebat amentia, vt infantem ipse suum pedibus proculcasset. Effulgente aliquando è tenebris animo, de implorando Virginis Oetinganæ auxilio monetur. Quod
vbi

vbi fecit, sanitatem ipse mentis, infans corporis est consecutus.

I. Michaeli Kolen, Stiro, in carbonariâ opus facienti fortè procumbens arbor sinistram crus bipertitò diffregerat. Cùm supra menses octo graùiter iacuisset; Oetinganæ tandem Virgini votum nuncupauit, iter, grallis humeros effulcientibus, ingressus, ingenti cum labore in agrum vsque Oetinganum processit. Ibi modicâ refectus quiete, dum surgit, sanum se miratur. Itaque fulcris in humerum sublatis gratus ad sospitam suam accurrit.

A. C. MD
XXVIII.

II. Eodem anno, locum ad eundem Bauzano iter intendens Stephanus Sporerus, lethalia quinque vulnera à latrone accepit. Quibus, ope Deiparæ, non multò post sanatis, Oetingam peruenit, gratâque commemoratione beneficium prædicauit.

I. Anna Braunin, Pfaffenhouensis,

A. C. MD
XXIX.

sis, Boia, Ferdinandi I. Imp. castra se-
 quebatur, in Solimanum, ingenti
 cum exercitu Viennæ assidentem,
 mouentis. Budæ à Turcis capta
 dum secundo Istro defluit hostili na-
 uigio, votum nostræ visendæ Virgi-
 nis pro libertate facit. Jam centum
 millia passuum processerant, cum so-
 mnus Turcarum altissimus vigilanti-
 in suam salutem effugiendi viam a-
 peruit. Itaque per occultum egressu
 nauis cauam in arborem se conie-
 cit, ibique triduum impasta oblituit,
 elusâ Turcarum, curiosè profugam
 perquirentium, diligentiam. Iter sub-
 inde quinque dierum emensa nemi-
 nem omninò mortalium conspexit.
 Incolumis tandem Oetingam, sua
 salutis portum, appulit.

II. Ad Cellas figulorum Passau
 Antonius Pez, Augustanus, de cere
 so præceps, ramo, cui insidebat, in-
 terrupto, palo exceptus est, è sep-
 timento altiùs eminente, vulnera
 mamil-

mamillis per guttur erumpente. Desperato in præsens humano auxilio, Oetinganę Virginis auxilium implo-
 ravit. Fluxit hora, donec rusticum prætergredientem conspexit: qui ac-
 cersitus palum ab imo rescidit. An-
 tonius reliquo transfixus domum
 reuertit: vbi sacris procuratus Deo,
 & Medico salutem suam permisit.
 Conualuit tandem, seque cum palo
 Oetingam attulit.

CAPVT IV.
 MIRACVLA

A B
 A. C. MDXXX

A D
 M D. LXX.

I.

SEXENNIS puella, Viti Textoris
 HOCHENVVARTENSIS filia, de sca-
 mmo prolapsa, cultrum, quem
 manibus tractabat, altè immerferat
 oculo. Quo extracto, commendata

A. C.
 MDXXX.

N Oetin.

Oetinganæ Matri, nec valetudinis detrimentum cepit, nec videndi vim habet atam sensit.

A. C. MD
XXXI.

I. Wolfgangus quinquennis puerulus, Joannis Lederii Styri filius, fluuio merfus horis omnino tribus latuerat. Alius ad eam vitæ desperationem peruenerat, ut senas hebdomades ardens cereus, ritu Catholico manui inferendus, in promptu continenter esset. Sæpe etiam presentibus mortuus videbatur, Vtremque Diuæ nostræ inuocato auxilio seruatus.

A. C. MD
XXXII.

I. Hoc anno (quo Ferdinandus Imp. Viennæ obsidionem soluere Turcas coëgit) Fernizii capta Christiana mulier Constantinopolim adducta est. Cum in custodiâ partem edidisset, eam Deipara, conspecta oblata, recreauit, libertate promissa Oetinganam si peregrinationem sponderet. Factâ sponione, cum triduo post è captiuis Christianis qui è carcere profugissent, eosque

Tur-

Turcæ persequerentur, Agnes (id eius nomen proditur) reliquis auctor fuit, ut ipsi quoq; fugâ sibi consulerent. Probato consilio, dum fugam ineunt, obijcitur festinantibus turris, cuius porta pessulis tribus ferreis egregiè muniabatur: qui, mirum dictu, referante nemine, reiecti libertatis viam captiuis aperuerunt.

II. Joannis Bauzanensis mercatoris vxor Brixinam, onusta mercibus proficiscens à latronibus excipitur, & spoliata ad arborem deligatur, baculo in os contruso. Jam triduum constrieta hæserat; cum animus cogitatio subiit Oeringanæ Virginis inuocandæ. Quod simul ac fecit; vincula vltro soluta deciderunt: & illa, deficiente animo, collapsa est. Duodecim inde dies cibum capere nequit, ore foedè exulcerato. Integratis viribus, Oetingam accessit, & patronæ salutem suam est gratulata.

III. Catharina, Georgii Schmid
Maukirchensis filiola, de scalis præ-
cipitans cerebrum eliserat: iamque
lethali frigore horrebat. Deipara
parentum lacrimis votisque permo-
ta vitam produxit infanti.

A. C. MD
XXXIII.

I. Cùm sub hæc tempora Turæ
vicina Styriæ inferioris incurfarent,
Vispacensis Parochia Oetingana
virginis præsidio se tutata est. Etenim
voto pro incolumitate communitatis
facto, nihil ab immani hoste deri-
menti acceperunt. Quod beneficia
um piâ supplicatione Oetingana
longo itinere, ductâ sunt professi.

A. C. MD
XXXIV.

I. Antonii de Peffenhausen filii
(erat is arcis Burghusianæ præfectus)
cùm in cultrum temerè incubuisset,
à parentibus Oetinganæ Virgini de-
vota est. Euulso deinde cultro, san-
guinem se, omnique immunem dolorum
puella edixit.

II. Magdalena, vxor Joannis Mo-
litoris de Sigharting, vicina partu
domum

domum è peregrinatione Roten-
mosensi repetens, à procis duobus
de flagitio est appellata. Quos cum
magno castoque animo repulisset;
tam scœuiter ab vño vapulauit, vt le-
cto diu fuerit decumbendum. No-
stra Diua precibus inuitata, & par-
tum facilem & valetudinem virtutis
causâ ægrotanti impetrauit.

III. Iuuenis quidam à Turcis ca-
ptus, & in Pannoniam inferiorem
abreptus, omnia barbari carceris in-
commoda, plùs annum, quinque
cum sociis pertulerat. Dicta demum
supplicio dies, cum rebus ab huma-
nis præsidii nihil ostenderetur, ad di-
uina captiuorum animos excitauit.
Deiparam inprimis suæ causæ patro-
nam precibus votisque fecerunt. Et
ecce! pridie fatalis diei, noctis silen-
tio, diuinitùs exsoluti vinculis o-
mnibus è custodiâ salui profuge-
runt.

IV. Leonardus Kneff Schrobena-
husia-

184 OETINGANÆ HISTORIÆ
husianus depulsus debebat Oetinganæ Virgini exitiabilem mortuum.
Quòd verò animum voti religionem
exsoluere sex ipsos annos neglexisset; ita recrudit malum, vt ab omni
spe vitæ deciderit. Monitus à Deipara
de voto, simul id repetiit, morbo ite-
rum est liberatus.

A. C. M D
XXXV.

Valentinus Wartinensis, Carnio-
lus, è templo domum repetens deru-
pto ex monte præceps abiit, iacuitq;
in posterum vsque diem sensibus a-
lienatus. Cùm fortè captarius san-
guine perfusum inuenisset; ratus, à
latronibus vulneratum, commouit.
Tunc Valentinus, redeunte cum
sensibus animo, Oetinganæ Virgini
opem implorauit: & incolumis su-
rexit.

A. C. M D
XXXVI.

I. Dionysius Carantanus, fossor
ærarius, quod rixæ interfuisset, carceribus
ab alio patratæ, per iniuriam delatus,
semestre tempus vinculis ad supplicium
attinebatur. Et iam supremus
aderat dies; cùm ei se Deipara in-
con-

conspectum dedit, & ad votum Oetinganæ peregrinationis edendum, est cohortata. Paruit. & mortem iam comparatam effugit, in libertatem assertus.

II. Wolffgangi Hatti, cuius Frisingensis filia tam graui lapsu in terram ex alto deciderat, vti de vitâ ab omnibus esset conclamatum. Vsque in decimum tertium inde diem sermonis impos iacuit. Commendata sub hæc Oetinganæ Virgini valetudinem cum loquendi facultate recuperavit.

III. Eiusdem patrocinio Nicolaus Reitermair à latronibus in nemore ab tergo coortis prostratus, iamq; vltima passurus vitam seruauit.

Ab hoc anno ad sæculi huius septuagesimum vsque pauca quædam, & adhuc commemoratis persimilia in fastis Oetinganis inueniuntur: siue id notariorum negligentia factum est; siue, gliscente per inferiorem, Boicam nouâ Lutheri superstitione,

Oetingæ adeundæ studium refrixit,
fontesq; diuinorum beneficiorum
clausi sunt; donec Alberti, religio-
sissimi Principis, constanti virtute,
repurgatâ prouinciâ, antiquus De-
paræ cultus est instauratus.

CAPVT V.

MIRACVLA

A B

A. C. MDLXX

A D

M D LXXX.

I.

A. C.
MDLXX.

ERat in familiâ Marci Fuggeri,
omni fortunæ indulgentiâ, ita
virtutis, ac præcipuè religionis
veræ studio clarissimi dynastæ, puella
nobilis, Anna Bernhusia. Quæ cum
iuuenili sermonis licentiâ consuetæ
suam dæmoni salutem deuouere, ad
fidem dictis asserendam, nullo veri
falsique discrimine; septeni tandem
apertum frequenti inuitatione ho-

spitium introruperunt. Augustæ
Vindelicorum ad aram D. Vdalrici
eiectis aliis, vnus excedere con-
tumaciter detrectauit: eamque pos-
sessionem annis octo tutatus, nihil
Tartareæ crudelitatis in afflictandâ
virgine prætermisit. Sub hæc con-
spiciendam miseræ se obtulit Mife-
ricordiæ mater: & si barbarum ho-
spitem cuperet exturbatum, Oetin-
gam Veterem proficisceretur, hor-
tata est. Eâ causâ Marcus Fuggerus
cum coniuge, P. Petro Canisio, An-
nâ Bernhusiâ, cuius res agebatur,
iter Oetingam intendit. Quò cum
ad duodecimum Calend. Februarii,
quamuis sero diei, accessissent; non
aliud prius, quàm sacrum Deiparę te-
ctum subierunt, patronámque Lita-
niis, quas Lauretanis vocant, conci-
nentibus Musicis, salutârunt.

Postero die (qui fuit vndecimus
ante Cal. Februarii) quò ad opus
arduum confirmatis purisque men-

N 5 tibus

tibus accederetur; Marcus Fuggerus in sacrâ Virginis domo, cum coniuge, comitibusque peccatorum confessione expiatus Eucharistiam accepit, præbente Canisio; interque sacras liturgias piis precibus pro felici cum immani hoste conflictu supplicavit. De meridie primum in sacello Mariano cum dæmone certamen est initum à Canisio. Qui principio aptis in rem præsentem sermonibus animum virginis erexit, sponsionemque Deiparæ, non multò antefactam Augustæ, in memoriam reuocavit. Tunc prouolutus in genua certas preces, voce clarâ, solus: Litanias Deiparæ, cum præsentibus recitavit. Vbi ad gloriosas Mariæ Sanctæ, ac Dei Genitricis appellationes peruentum est; tunc verò in rabie incitare se dæmon, disertis verbis detrectare obedientiam, ac subito puellam feroci impetu supinam humo applaudere. Cùm Marcus ipse me-

diam

diam validè complexus coërcere conaretur; vim sævientis hostis, etiam vxore, Canisio, ac alio quodam sacerdote connitentibus, ægrè sustinuit. Hic Canisius dæmonem sacris Ecclesiæ carminibus (Exorcismos vocamus) premere exorsus, iussit edicere, quotus ipse puellam insideret, & vnde eò aduenisset. Respondit voce horridâ, verbisque laborante spiritu vacillantibus, solum se de septem commilitonibus superesse, & eò impetum soli omnem ferendum: neque ignorasse, has sibi ad aras excedendum: satiare proinde genium puellâ probè excrucianâ ad extremum velle. Roganti Canisio, quoties eam vexare porrò destinasset? vicies quater respondit: septies parentum, septies dominorum, quinquies Fuggericæ gentis causâ: ac tandem præterea quinquies. sic imperatum à Deo. Et cum dicto corseptam puellam in altum
 extu-

190 OETINGANÆ HISTORIÆ
extulit, tantâque in solum violentiâ
deiecit, & membra vsque ad cœ-
maniter contendit, vt quinque ho-
mines, omnibus obnixi viribus agere
cauerent, nè ad pavementum peni-
tus contunderetur. Septies, nulla
intermissâ morâ, hunc ad modum
iactata est. Admoto deinde ad caput
virginis peruetusto Deiparæ signo,
impurus genius saliuam præsentibus
insputauit, horrendûmque vocife-
rans: absiste, ait, meretrix (Regiæ
virginum contumeliosi verbi labem
asperfit) absiste tam inclementer me
calcare. Cùm sæpius inter hæc Ca-
num excoriatorem appellasset Cani-
sum, respondit hic: ego tibi pellem
diripiam, Cerbere. Interrogatus
deinde, quando cedere loco vellet
postulauit, vel eo temporis puncto
migrandi sibi copiam fieri. Subiecit
Canisius, non id in suo, sed Dei, De-
paræque positum arbitrio. Cras igitur
ait, erumpam, pœnis, quas
hanc

hanc constitutas heri dixi, obfaturus. Postero die, horis antemeridianis sacrificando precandóque de-
nuò exactis; sub vndecimam repeti-
ta est pugna, ad pridianum ferme
modum. vbi rursus dæmon ad ver-
sum illum Litaniarum (Sancta Maria,
ora pro nobis) obturbauit. Cùm
verò non intermitterentur preces;
tantam in rabiem exarsit, vt puellam
terrifico cum clamore præcipitem in
tergum supinârit. quò factum, vt
Marcus Fuggerus iterum complexu
prehensam attinere viribus conten-
deret, quò faciliùs furentis impetus
compesceretur. Hîc Canisius, redin-
tegrato certamine, quamuis impi-
grè, frustra tamen premit hostem,
imperia deridiculo & facetiis elu-
dentem. Jámque diei medium erat,
cùm omnem in pœnas virginis cru-
delitatis conatum effudit, commise-
rescentibus, & horrore defixis præ-
sentibus: qui affirmabant, minutim
fuisse

fuisse lacerandam, nisi diuina Deipa
 raque voluntas tortoris sauitiam
 fregisset. Puella septies continen-
 ter excruciatâ cecidit exanimis. Red-
 dito quartam post horæ partem ani-
 mo, si quid menti fuisset obiectum
 interrogata, respondit placidè, De-
 param sibi visam, binis caelestibus
 stipatam geniis: eorum alterum do-
 cuisse, quinquies porrò excarnifican-
 dam: nihil postea quarendum et
 dæmone: sed adigendum imperio,
 quinquies vt *Pater & Aue*, pro-
 ctus in genua recitet: osculum ter
 septies figat: iactata in Deiparam
 probria recantet. Quibus à puella
 narratis, consurgunt omnes: Canis
 us in medium sacelli procedere
 dæmonem, & imperata confestim
 exequi iubet. Prodiit ille, sed ante
 aræ constitit: at, Canis impo-
 rante, conuertit vultum, formidat
 do vlulatu poenarum atrocitatem
 testatus; neminem vnum dæmo-
 num,

num à vicenis annis, tam immaniter
 excruciatum. Vrgente rursus ad im-
 perata facienda Canisio, porrectis in
 crucis effigiē puellæ brachiis, affatus
 astantes: en, inquit, Christiani: nos
 dæmones parêre Deo, eiusque ma-
 tri cogimur: vos obedientiam de-
 trectatis. Tunc genua submittens
 precationem Dominicam, cum sa-
 lutatione Angelicâ septies pronun-
 tiavit. In initio Dominicæ precis,
Pater noster, qui es in caelis; subiun-
 xit hæc verba: *In honorem primi vul-*
neris Seruatoris Iesu Christi. repeti-
 tam inde precationem reliquis dein-
 ceptis vulneribus dicavit. In Angeli-
 câ salutatione cum Gratia plenam
 dixit, hæc addidit: *Gratia tua, &*
misericordia sit cum omnibus, hoc
venerando in templo presentibus.
 Tandem ita finiuit: *O Maria, mater*
Dei, ora pro eis. Sub hæc amplissi-
 mam

nam Deiparæ laudationem exortu
 omnium animos admiratione
 cundia complevit. Discessum ma-
 turare cum iussisset Canisius, respon-
 dit ferociter, septena prius oscula
 terræ libanda. Quo facto, roganti
 causam osculorum Canisio: necesse
 inquit, erat, honorem instaurare
 Deiparæ, quem iactandis conuictis
 impiè læsi. Tunc puellam in altum
 sustulit, & post inconditam proli-
 xamque vociferationem, horam in-
 tra secundam & tertiam pomeridie
 nam excessit. Mox actæ communi-
 ter Deo gratiæ: Canisius adhorta-
 tione piâ, è gesto negotio, præsentis
 capere fructum docuit.

A. C.
 MDLXXI

Hoc anno (qui luctuosus Cypri
 ab Turcis captâ, & iisdem ad Naupa-
 etum ingenti prælio nauali superato
 lætus Christianis fuit) hæc in Con-
 mentarios relata sunt.

I. Bartholomæus Eifenschmid
 Weilhaimensis cernendi vim, quæ

ex toto perdiderat, recepit. Joanni Hauptmanno, Monacensis aulae co- co trimestres capitis sopiti crucia- tus. Joannis Grimii coniux Barbara à morbo sæuissimo delirans corpore animoque sanata.

I. Catharina Peifferina Ingolsta- diensis nostræ Virginis ope lethali apostemate rupto, seruata. Nobilis vir Joannes Westacher morbo ad ex- trema deductum filium recepit so- spitem. Ad mentem, vnde deliran- do exierat, rediit Elisabetha Torne- rin, ciuis Burghusiana. Quæ subin- de, neglectâ promissi fide, iterum mente capta est, donec voti se vincu- lo exsoluit. Paria tulerunt anni se- quentes, ad annum vsque septuage- simum septimum: quo Martinus Ei- sengreinius, Præpositus, & scriptor Oetinganus, non leue curarum atq; diligentia pretium à patronâ conse- cutus est. Is tunc Ingolstadii acerrimis articulorum doloribus ad mor-

A. C. M D
LXXII.

A. C. M D
LXXVII.

A. C. M D
LXXXI.

O tem

196 OETINGANÆ HISTORIÆ
tem iacebat. Quòd verò nondum
satis constituisse suis de rebus sibi vi-
deretur; in annum produci vitam
postulavit à Deo, Virgine Oetinga-
nâ ad causæ patrociniū vocatâ.
Petiti compos anni orbem implevit,
rebúsque compositis vitam finivit
A. C. MDLXXIIX. III. Nonas Maias
vel, vt alibi annotatum, IV. vir litte-
ris & virtute in primis clarus. Quæ
exinde ad octogesimum vsque an-
num in Commentariis habentur,
cùm diuersa iam dictis non sint, præ-
termittenda duximus.

CAPVT VI.
MIRACVLA
AB
A. C. MD LXXX
AD
M DC.
I.

A. C. MD
LXXXI.

Philippi Menzelii coniux (erato
Menzelius Poëta, ex comment-
to, laureatus, & Medicus Ingol-
stadien-

Stadiensis Academiæ celeberrimus) triduum integrum parturiebat nequicquam, tanto cum labore, ut supremus ei dies, & proli fatalis pro natali adesse videretur. Vtrique saluti fuit, quæ salutem orbi peperit, & Oetingæ multis impertiit. Eadem ab limine mortis reuocauit Elisabetham Artmoniam: Christophorum Schaidenreisserum, vectigalib⁹ Ampfanganis præfectum, lentâ phthisi tabescentem sanauit.

I. Wolfgangus Abbas Labacensis Margarethæ sorori, iam extremum spiritum ducenti, voto Oetinganæ Virgini factò, vitam protulit. At exsoluere se vinculo religionis cunctatus; dum Viennam proficiscitur, lethali oppressus morbo ab omni vitæ spe decidit. Id voti neglecti vindictam interpretatus, instaurat promissum, nouumque pro suâ incolumitate nuncupat: & extemplo conualescit.

A. C. MD
LXXXII.

A. C. MD
LXXXII.

A. C. MD
LXXXII.

A. C. MD
LXXXVII

I. Complura ad annum vsque Octogesium septimum, superius enumeratis paria, in fastis habentur ad hunc annum MDLXXXVII. pertinet Maria Catharina, Ioannis Frederici de Preising filia, annicula, certæ morti exempta. Acum prælongam temerè iacentem cùm sustulisset, lusitans que manibus tractasset, etiam naribus inseruit; &, reciprocante spiritu, tam altè hausit, vt nihil ab arte præsidii speraretur. Commendatur salus infantis Oetinganæ matri. acus, cùm quatrimum hæssisset, sine dolore ac damno refixa effunditur.

A. C. MD
LXXXVIII

II. Simillimum est, quod anno sequenti Joanni Christophoro de Dachspurg, trimulo euenit. Acum demiserat in fauces, eratque vitæ discrimen præsentissimum. Supplicavit nostræ Diuæ nutrix pro infante. Triduo post acum indemnis eiecit.

A. C. MD
LXXXIX.

I. Lambertus Minzerus ad S. Viti in

ti in Tirolī lethalibus à sicario vulneribus concisus, nuncupato peregrinationis Oetinganæ voto seruatus est. Eadem anno sequenti medicinam vulneribus, cultro sicarii inflictis adhibuit Joannes Soyer Folkenſis, non minus felici, quàm prior, euentu.

I. Wolfgango Atmairo hoc anno dextrum latus obſtupefecerat, & sermonis vſum ademerat apoplexia. Oetinganæ Diuæ beneficio mouendi loquendique facultas est reddita.

A. C.
M D X C M

Quæ hoc, & ſequentibus annis in mortales Diua noſtra contulit, ad annum vſque M DC XXXVI. in luce verſantur, linguâ patriâ deſcripta. De quibus clariora quædam progredientibus annis reddemus.

A. C.
M D X C I I

I. Chriſtophorus, Joannis Kienbergeri Lauffenſis ciuis filius, annos quinque natus, temerè Salzæ fluminis obambulans, præceps voluitur. Fridericus frater excipere conatus

ruentem etiam ipse prouoluit. Merſi quartam horæ partem nuſquã apparuerunt. Ope tandem Oetinganæ Virginis, à parentibus imploratâ extrahuntur incolumes.

A. C.
MDXCIII.

I. Joannis Raithii Senatoris Monacenſis filio, genibus primùm vaſto inflatis tumore, ita ſubinde membra cohæſerant, adductis neruis; vt quatuordecim chirurgorum arte diligentiaque nihil ad ſanitatem proficeretur. Diua noſtra inuocata in medicabilis morbi pertinaciam expugnauit.

II. Mulier annos quinquaginta nata, duplicis voti rea, Oetingam, itinere longinquo, acceſſit. Votorum altero peſtilentiam, quâ fuerat afflicta, depulit: altero ſermonis uſum, quo quinquennium caruerat, recuperauit.

A. C.
MDXCIV.

Duo coniuges tantis diſſidebant odiis, vt ab arte magicâ remedia mori conciliando peterentur. Quæ

cùm nihil potuissent; alter Oetingã, voti reus, anno postero, profectus est. Ibi Virginis ædem iugressus, cùm quaquauersum tribunal sacrum oculis requireret; nullum vsquam apparuit. Admiranti venit in mentem, magicas in cerâ notas secum intulisse. Quibus abiectis, mox dicasterium, iudicemque sacrum conspexit. vbi expiatus noxis, agnóque cereo donatus animi tempestatem euasit, odio in amorem verso.

I. Accubuerat mensæ Wolfgangus Götfridus cum parente Georgio, valente ac læto. Abit interim Wolfgangus ferculum illaturus. Reuersus inuenit parentē sub mensâ iacentē, exanimem, iamque lethali frigore perfusum. Improviso in casu consilium capit poscendi ab Oetinganâ Virgine auxilii. Quæ piis permota clientis precibus (erat enim Wolfgangus ei deuotissimus) parentem seruauit, valetudinēque, repentē lapsam, erexit.

A. C.
MD XCV.

A. C.
MD XCVI.

I. Thomas Aschauer Monacensis, è familiaribus Caspari Mayr, Salisburgici Cancellarii, VI. Non. Octobris, de meridie, tantis agitari improuisò cœpit intemperis; ut stricto pugione totâ infestus ferretur, domo, diris execrationibus Deum diuósque detestans. Catenas inietas rupit: sex viros, qui sæuientem coercebant, fatigauit. Animi corporisque medici Diris impelli Scrigiis pronunciârunt, quòd sacra, quæ fortè admouebantur, cum probro depelleret. Itaque malus genius consuetis Ecclesiæ formulis lacessitus furorem quidem frenauit, vocis tamen usum ademit. Triduum sermone cibique expers aquæ tantùm sacre potione reficiebatur, quam antea auersabatur ut pestem. Tandem Oettinganæ Diuæ cum voto commendatus ab hero, vocem mentemque recuperat: ac postero die saluus cubitu surgit, quæ egisset, passusue fuerat.

set, prorsus ignarus. Expiato deinde peccatorum confessione, & Eucharistiâ confirmato animo, Oetingam gratus accessit.

II. Simile beneficium accepit Ursula quædam, Straubingana, cui Tartareus inquilinus & pedes in nodum contraxerat, & sexies quotidie infestus insultauerat. Ut primùm in Oetinganum sacellum illata est, dæmon excessit: illa se in pedes erexit.

I. Sabina, illustris viri Philippi Curtii de Senftenau coniux, cùm triduum casso conatu parturiisset; foetus in utero extinctus est: & in eodem ipsa discrimine de medicorum sententiâ versabatur. Oetingana virgo voto sibi commendatam, præter omnium expectationem seruauit.

A. C.
MDXCVII

II. Neofori, bimula Joannis Weissii filia, de tertiâ domus contiguatione in plateam silice stratam delapsa, tres horas iacuerat pro mortuâ.

O 5

tuâ.

tuâ. Voto à parentibus pro eâ nuncupato reuixit. Cùm verò aliquot exinde diebus langueret valetudo, Oetingam deportata est: vbi omne mali vestigium deletum.

A. C. MD
XCVIII.

I. Vitus Valdernek in Carinthiâ ad radicem montis, cui arx Kienburgum imposita, faciebat opus; cùm inopinatò saxum ingens in caput deuoluitur. Erupit per os narèsq̄ue sanguis vbertim. Morbus inde, dolorèsq̄ue graues: quibus cum dies quattuordecim fuisset conflictatus, voto pro valetudine facto, præsentem Oetinganæ Diuæ opem expectatus est.

II. Vdalricus Stueler, Wasserburgensis, triennium acri capitis dolore discruciabatur. Quo in tempore tantum sæuum ei trimestre fuit, vt morbo in animum exundante, omnia certè præ se argumenta ferret. Voto Oetingæ piis cum muneribus adeundâ nuncupato, sanitatem est adeptus.

I. Joan.

I. Joannes Schelabergius Salis-
burgensis post aliquot mensium ex-
citatem, ipso in itinere, quod voti
reus inierat, lucem denuò aspexit.

A.C.
MDXCIX.

II. Regina, Christophori Anger-
marii Landauiani filiolarum quadrimarum,
inter pascentes equos temerè con-
cursanti calce elisum est cerebrum.
Quattuor horas iacuit, omnium o-
pinione funus. Pater brachiis exce-
ptam, proiectus in genua, Oetinganarum
matri, edito pii operis voto, com-
mendat. Mox adest ipsa diuinum na-
tum brachio gerens, contrectatque
manu Reginae caput. Extemplo illa
vitam testatur motu, paucisque die-
bus omninò conualefcit.

II. Maria octodecim annorum
puella, Pappenheimensis ortu, iam
inde à cunis, educantium negligenti-
tiam, manibus pedibusque capta, qua-
drupedis in modum depressa ince-
debat. Et quoniam sorte natalium
pauper erat, carro ad stipem colli-
gen-

gendam ex alio in alium vectabatur
locum. Nocte quadam vigilantia
fuit, notâ specie, Deipara: & si vale-
re cuperet, Oetinganam peregrina-
tionem spondere, thermisque Wite-
terspergensibus vti iussit. Quibus
factis omne membrorum vitium
sublatum est. Illa anno postero, qui
primus noui ineuntis sæculi fuit Oe-
tingæ voti se vinculo liberavit.

CAPVT VII.

MIRACVLA

AB

A. C. MDC

AD

M DC X.

I.

A. C.
M DC.

Elisabetha Kriselmayrin, Ematio-
genfis, intemperiiis nescio quibus
bus acta, trimestri infantulo per
gulam cultrum exegit. Pater ingu-
latum Oetinganæ Virgini cum voto
commendavit: & mox redditum

uis aspexit, omnibus adstupescenti-
bus.

II. Barbara Zindekerin, Leonar-
di Landishutani Cancellarii coniux;
tribus mensibus somni quietisque
omnis expers dolores capitis penè
intolerabiles pertulerat. Postea-
quam Diuæ nostræ supplicauit; ossi-
cula bina, eaque peracuta in os, citra
humanam opem, delapsa sunt: &
mox dolore extincto, valetudo re-
stituta.

I. Georgius Hörb, Sacellanus in
Neufern, iam quartum annum sup-
puratione (quam Græci apostema
vocant) arctè premebatur; cùm tan-
dem rupto folliculo sanies in vicinas
partes effunditur. Vnde vis doloris
tanta subiit, vt lingua foedè ultra
dentium septa proferretur. Tetro
malo Diua Oetingana medicinam
inuocata fecit.

A. C.
M DC I.

A. C.
M DC I.

II. Margaretha de Afaz ab equo
præferoci, qui soleis muniendus ad
offici-

officinam ferrariam stabat, tam atrocem in capite plagam acceperat, ut effusa in terram nihil mortuâ dilaberet. Iter Oetinganum pio cum munere promissum seminecem erexit, & tridui spatium valetudinem integravit.

III. Susanna Schvvaigerin Wemdingensis, dum in templo facisdest, inopino percussa morbo loquendi facultatem perdit. Curiosi pro officio accurrunt: hortantur peregrinationem eum ad locum vocant, quò se diuinitus sentiat impelli. Vouet peregrinationem Oetinganam, cum munere. Triduo sanata sermone redditur. Oetingam mihiculum & suis verbis, & Parochi litteris affirmavit.

A. C.
M DC II.

I. Christina Pristollerin, anno viginti nata, contractione pedum, spasmis catalepticis ortâ, ita decem annis stringebatur; ut incedendo altitudinibus, binisque grallis cogere

tur. Oetingam vt venit, per somnum admonita est, sacri sacelli reptando quater obiret ambitum, sanitatem inde in sacello subsecuturam. Quòd cum intra somnii limites posuisset, nocte posterâ repetita est eundem ad modum adhortatio. Diuinam hîc vocem noscitans obsequitur: quater Sacellum circumducitur: pòst introducitur. At ecce, supplices inter preces vtrumque genu dat sonitum: illa doloris acerbitate clamorem tollit. Non multò pòst in pedes erigi postulat, incedendi spem testata. Quo facto, lætum frequenti populo spectaculum præbuit ambulans, eodémque die reliqua templa confirmatis passibus obiens.

II. In obsidione Albæ Regalis Joanni Wilhelmo Weichsio, nobili Boio, læua manus igne missili tam foedè obusta fuerat; vt resectione consulendum saluti iudicaretur. Ille mitioris remedii cupidus, animo Virgini-
nis

210 OETINGANÆ HISTORIÆ
nis Oetinganæ pietatem repetens, a
deundi cum dono votum edidit pro
sanitate. mox remisit cruciatus, ac
prorsus evanuit.

III. Joannes Otermair, cuius Bru
nouiensis cum triennium graviter
ægotasset, ad eundem, standum, se
dendum inualidus, plus annum, mu
tus adhæc sesquimensis; afflictissi
mæ valetudini curationem apud
Deiparam quæsiuit, votoque Oetia
ganæ peregrinationis annuæ nuncu
pato sanitatem recuperavit.

A. C.
MDCIII.

I. Margaretha Hecherin Scher
dingensis, vicina partui, ligna pos
tans totum implentia complexum,
per scalas non modicæ altitudinis
præceps voluitur in caput. Vicinitate,
quam omnem casus atrocitas
conciuerar, mœstitiâ ac miseratione
defixâ; maritus, Oetinganæ Matris
memor, votum pro coniuge nuncu
pat. Vxor nocte sequenti parit. quat
tuordecim inde dies rationis ac lenis

expers

expers iacet: proles ultra trimestre tempus vitam producit. Vt primùm voti liberata religio, valuit in dies Margaretha rectiùs. Tandem validior cum marito Oetingam, adductis miraculi testibus, accessit.

II. Duo pueri, simili ferme casu in supremum vitæ discrimen acti, parentum votis erepti sunt. Alter Simonis Hinderbergeri de foro Schardingensi filius decennis, in scrobem, graueolentibus ab iniectâ cannabæ aquis plenam prolapsus: alter Pauli Stegeri, cuius Brunouiensis, quinquennis filius, in alueum, quo cereuisia recens excipitur, immersus: indubiis vterque mortis obitæ signis notatus.

III. Magdalena Huberin de Singhing, ad ædem Bogenfis Deiparæ secundo nauiganti Danubio, remus fortè abruptus pedem diffregerat. Subiêre dolores atrocissimi: quibus leniendis nulla remedia sufficiebant.

P

Vt

Vt primùm Oetinganæ Virgini curæ peregrinationis donique ferendi sponſione ſupplicauit; extinctus eſt dolor, crus coaluit.

IV. Nobilis vir Andreas de Oetling iter carpento faciens ſclopum tormentarium, iam ante fartum, ad iactum aptabat, rotulam intendens, & igniarium ſilicem admouens, cum fallentibus repagulis excuſſus ignis fiſtulam exonerauit, digitumque ſiniſtræ, quam loricâ munitam ori fiſtulæ obiecerat, ita diſcuſſit, ut ſolâ cute modicè hæreret. Dolores inde grauiffimi, & medicorum curæ non leuis, gangræna. Quo malo oppreſſus Oetingæ adeundæ, ſclopique cum chirothecâ loricatâ ferendi promiſſionem fecit. Digitus inde cum manu aptiſſimè coäluit. Sanatus promiſſa præſtitit.

A. C.
M DC IV.

I. Wilhelmus Schönlinus, Seonensis Cœnobii Prior, ex Auſtriâ domum eques, aliquot cum comitibus,

bus, repetebat. Regiâ viâ in pratum diuertens, supinus in fossam præaltam, rupto, in quem enitebatur, cespitate, cum equo deuoluitur. Eo in discrimine opem Oetinganæ Virginis implorat: votum eandem inuisendi, diuinó que sacrificio litandi facit. Id saluti fuisse præsens honestissimorum virorum testimoniis confirmauit. Nam posteaquam semihoræ spatio incumbentis equi mole iacuiisset obrutus in fossâ; incolumis tandem à sociis est extractus.

II. Permouit hæreticum maritum Catholici nominis coniux, ut Oetinganam secum Virginem inuiseret. Religione loci mirificè captus iam prima ad veritatem agnosendam semina conceperat: sed ea diurni erroris obstinatio facilè obte-
rebat. Non multò post graui morbo correptus, humanis remediis nullo effectu adhibitis, de coniugis consilio Oetingam adeundi votum

214 OETINGANÆ HISTORIÆ
edidit. Voti compos adiit sanus, at-
que Catholicorum cœtui publicâ
cæremoniâ est aggregatus.

III. Prædo silentio noctis domû
introgressus heram, prædiuitem fe-
minam, violenter inuasit. Ac pri-
mùm os, clamori intercludendo,
obstruxit: manus deinde pedesque
vinculis arctissimè constrinxit: ad-
hæc bina capiti vulnera infixit, hu-
manis artibus immedicabilia. Dues
ampliùs horas iacuit semianimis. In-
ter hæc Oetinganæ Virginis auxili-
um implorat: & præter spem vita sal-
uatur, valetudo redditur.

^{A. C.}
^{M DC VI.} I. Joannis Kletenhameri de Sil-
lian filiola Margaretha, bimula, in
profluentem prolapsa certum in in-
teritum aquarum impetu rapieba-
tur. Fortè Luggauianam Deipara
ad ædem proficiscentes aliqui secun-
dùm ripam incedebant: qui fluitan-
tem exceperunt, & pro mortuâ ex-
traxerunt, nullo viuentis apparente
indi.

indicio. Ut primùm pater Oetinganæ Virginis adeundæ votum edidit, reuiuiscere cœpit infans, & valere.

I. Michaëlis Dezen, qui portam arcis Burghusianæ seruabat, filius nouem natus annos, senis hebdomadibus quotidie sub meridiem tantis furebat intemperis; vt vel exisse à se, vel occupatus à lemuribus Tartareis videretur. Interim (ita puer edixit) Deipara, binas aues aureas manu præferens sub aspectum venit. Quod visum posteaquam parentibus narrauit, votum nuncupârunt, Oetingam pio cum munere filium adducendi. Secuta mox tranquillitas. nec ab eo tempore recruduit vnquam id malum.

A. C.
MDCVII.

I. Nobilis matrona Anna Maria Burgleitnerin, Præfecto Haagæ Austriacæ nupta, iam annos omninò sexdecim in matrimonio vixerat improlis; cùm Oetinganæ Virgini exemplum sericum, cæruleum, dono mi-

A. C.
MDCIIX.

fit ex voto, magnâ fœcunditatis impetrandæ fiduciâ. Nec spes in irritum excidit. Sequenti anno filiam peperit: Oetingam venit: beneficium Deiparæ prædicauit.

A. C.
MDCIX.

I. Carolus Wolkensteinus, Baro, cum sanguinem per nares sedecim horis continenter effudisset, iamque ageretur vita; supremum apud Oetinganam Diuam remedium quaesivit, periculo ultra medicorum limites progresso. Vouet igitur argenteam Deiparæ iconem, ebano immixtam, cum senis è candidâ cerâ candidis. Mox cum voto constitit sanguis valetudo recreata est. Donum ipse Oetingam attulit, eximius insignis beneficii testis.

II. Anna Christophori Rottengatterii ciuis Kelheimensis filia, quindecim annos nata, acum in oculi dexteri pupillam temerè impulerat. Erupit inde vitalis humor, tunicaeque vacuæ in cauum recesserunt, oculum iam

iam ab omnibus deplorato. Itaque parentes cum filiâ votum nuncupant Oetingam adeundi, cumq; pio munere acum Deiparæ offerendi. Id saluti fuit. nam oculus ita sub hæc sanatus est, vt neque foeditas in formâ, neque in videndi facultate vitium remaneret.

III. Nobilis viri Wolfgangi Rosenbuschii filius Wolfgangus introrsus abortum ab ortu pedem dextrû habebat, plantâ extrorsus elisâ. Mater æquatam cum filii pondere ceram, & pedem argenteum vouit Oetinganæ Matri pro filio. Et mox vtroque pede rectus constitit.

I. Quidam de foro Oetingano mœrore ac desperatione in aqua saturatus, voluntariâ nece malis finem quærebat. Vxor auspiciatò interuentans, iam prope duplici lethomersum extrahit in siccum: hortatur, Oetinganæ Virginis opem exposcat. Quod vbi fecit, rediit animo sereni-

A. C.
M DC X.

tas: nec vnquam in posterum simili tempestate percussus est.

II. Andreas Priggel postridie Pentecostes Oetingâ domum ad Cœnobium Varnpacense redierat: cùm effusa in terram nubes ita omnia circum inundauit, vt supremum vixisset cum familiâ sibi videretur. Quo in discrimine cùm opem Oetinganæ Diuæ impensissimè implorâisset, votumque nuncupâisset Pœnitentiæ, & Eucharistiæ sacra, anniuersariâ religione, Oetingæ obeundi: cum suis periculo defunctus est indemnis.

CAPVT IIX.

MIRACVLA

A B

A. C. MDC X

A D

M DC XV.

I.

A. C.
MDC XI.

CAsparus Negge, Frisinganus, adum in Moraviâ puerorum scho-

ſcholæ præſt, grauiffimo oppreſſus morbo loquendi facultatem perdit. Mutus inde biennium torum. Compulit eum triſtis mali diuturnitas, cum nihil humana poſſent, ad remedia diuina perſugere. Vouit peregrinationem Oetinganam pro valetudine, & ſermonis uſu. Paucis à factâ ſponſione diebus morbo liberatus eſt, tantumque recepit virium, quantum ad iter longinquum ſufficiebat; ſermonis tamen nondum compos. Vt verò primùm ſacram Oetinganæ Virginis domum ingreſſus ad precandum acceſſit; quæ animo verba conceperat, etiam linguâ expreſſit, Deumque cum matre ſanctiſſimâ corde & ore, pro maximo beneficio, laudauit.

II. Sigismundum Seifridum Vra-
tislauienſem Canonicum, anno
ſuperiore, omne morbi genus, tan-
quam ex conſpiratione, inuaſerat.
Etenim ad cephalæam accedebat fe-

P 5 bris

bris arida, phtisis, profluxio sanguinis per nares. & ardens subinde pruna, linguam faucésque, humor hydropicus pedes infestabat. Quibus adiuncta malis intomnia diuturna omnem penè membrorum vigorem extinguebat. Quare neque mouere corpus vllam in partem, neq; cibum ipse ministrare sibi poterat, mensibus ferme tribus. Subiêre adhæc tormina, atrocésque viscerum cruciatus cum hecticâ. Quo factum, corpus cadaueri simillimum, absumptâ carne, vix ossibus, cute, nervis hæreret. Destitutus humanis ab artibus diuorum pietatem sollicitauit, voto peregrinationis Oetinganæ, & Monacensis, ad inclytum vrbis patronum, D. Bennonem, edito. Monituêre cælestia auxilia. valuit enim in dies meliusculè, virésq; tempore progrediête firmas accepit. Interea dum valetudo instauraretur, misit familiaribus, qui suam vicem profectus

ctus

atus in Boicam fungeretur. Is cum domini litteris, miraculi testibus, grallas binas attulit: quarum alteram inter Oetingana, alteram inter Monacensia monumenta suspendit.

I. Georgius quidam, Græcensis, Lutheri sectator, abhinc biennium ad mortem in Austriâ iacens, obiectam Christi de cruce pendentis speciem per quietem aspexit, vitæ religionisque errores minaciter exprobrantem. Quod visum cum narraffet Catholicis, & illi ad orthodoxam religionem capeffendam hortati essent; cum primùm posset, facturum decreuit. Postea, reuirescente in dies valetudine, Passauii authoratus Leopoldo Archiduci militiam sequitur, neglectâ vitæ emendatione. Inter hæc diuinitus acrior ad frugem stimulus admouetur, morbus nouus, Comitiali assimilis: quo semel iterumue in die, modò stans, modò equitans deturbatur in terram, men-

te

A. C.
MDCXII.

te sensûque vitali oppresso. Vbide
 miris Oetinganis edoctus est, vorum
 edidit, aggregandi se Catholicorum
 cœtui, Virginémque Oetinganam
 visitandi. Et confestim atroci libe-
 ratus morbo est. Oetingam deinde
 voti reus adiit: errores cum pravis
 moribus, ritu Catholico expiatus,
 abiecit.

II. Georgius Helenæ Reiffiæ Au-
 striacæ filius omniû sententiâ mor-
 tem obierat, eaque causâ funerarum
 obuolutus pannis vespillonem ex-
 pectabat. Mater, charæ desiderio
 prolis anxia, votum nuncupavit, si
 viuis redderetur filius, Oetingam se,
 ætate licet prouectâ, adituram. Va-
 luit matris pietas apud misericordiâ
 matrem. Etenim confestim moue-
 re se puer, totóque vitam corpore
 prodere. Cùm deinde mater senio
 viribúsq; diffusa peregrinationem di-
 stulisset in annum, graui correpta
 morbo est: quo tandem, linquente
 ani-

animo, iacuit pro mortuâ. Ibi filia, natu maxima, votum à matre neglectum morbi causam interpretata, votum & ipsa pro matre fecit Oetinganæ peregrinationis. Quo factò mater aperiens oculos: quid, inquit, affigimini? salua sum. Paucis inde diebus conualuit ex toto: geminóq; voto est satisfactum.

III. Agnes Huberin, ciuis Geiselhöringensis, Comitali morbo tam inclementer exercebatur, vt sepenu-merò prostrata iaceret mortuæ similis: sæpe biduum triduúmue sine vitæ notâ. Tandem, concepto voto, promisit Oetinganam pro valetudine peregrinationem, nullo alio, quàm panis & aquæ refectu perficiendam. adhæc sigillum è cerâ, & diuinum Missæ sacrificium. Auditas miseræ preces ad liquidum ostendit euentus. exinde quippe prorsus immunis illâ calamitate fuit.

IV. Martinus Greiner, agricola Pfö-

Pföringanus, nouem menses per dementiam tantâ agebatur rabie, vt quattuor catenis fuerit coërcendus. Nihil medicorum Ingolstadiensium solertia, nihil consuetaë dæmonibus pellendis Ecclesiæ formulæ, nihil alia homini commitigando adhibita potuerunt. Ad extremum propinquæ hac se sponione obstrinxerunt: si conualuisset, effecturos, vt & S. Saluatoris ædem, & Oetinganæ Virginis Sacellum gratus accederet. Cuius voti vis ea fuit, vt extemplo subierit tranquillitas, animoque lux affulserit plena.

V. Wolfgangus Zererus, cuius Schardingensis, cum secundo Oeno ad vicinum Passauium templum vectaretur; nauis in obliquum acta, pontique impacta quattuor in partes discessit, omnesq; vectores in amnem effudit. Wolfgangus iam dñum milium fluitando spatium emensus, ope Virginis Oetinganæ implorata, voto.

votoque facto, sacra Pœnitentiæ, & Eucharistię mysteria obeundi, piũm, que munus offerendi; præsentis ab interitu vindicatus est, nauigio auxiliatum misso. Eodem præsidio seruati ex eodem naufragio Wolfgangus Denkh, ciuis Erdinganus: & Susanna ciuis Schardingana cum filiã nouenni, merfis aliis plerisque.

VI. Quidam Bauzano, celebri Tirolis oppido, iter faciens, dum ripam profundi stagni legit, putare secum cœpit, finem facturum ærumnis, eò si præcipitem se deiecisset. Quæ cogitatio tam altè in animum descenderat, vt prope ad scelus compelleretur. Succurrit interim sanius consilium Oetinganæ Virginis in subsidium accersendæ. Quod dum facit in genua prouolutus, confestim ab animo perturbatio depellitur, simulque canum (indubiè Stygiorũ) ululatus immanis exauditur, ob ereptam prædam rabiosè furentium.

VII. Mar-

VII. Martinus Teifs, Franco, sub annum Christi MDXC. Octauiano Malaspinæ Marchioni de Castello nouo seruibat. Dum Genuam cum domino proficiscitur, grauter ab equo tibia percutitur. Pressit initio dolorem, contempsitque plagam: at post nauigationem bidui maritimam, gangrænâ pedem incendente, appellenda portui nauis, ægrotus medicorum curæ permittendus fuit. li cum serpentem opprimere flammam frustra laborassent, iamque de interseindendo crure consilium inuissent; Martinus auxilio Diuæ nostræ implorato atrocitatem remedii anteuertit gangrænâ repentè extinctâ. Decennium deinde voti negligens, malo veteri denuò corripitur. Agnouit vindicem iuxtâ ac hortatricem Deiparæ manum. Quartus profectus Oetingam anno sæculi huius decimo promissa præstitit. Miraculum ad hunc annum referunt

Com-

Commentarii: quia biennio pòst re-
uersus Oetingam id tandem narra-
uit.

II X. Osvaldi Georgii lapicida
Oenipontani filia, omnibus capta
membris, absque grallis promouere
corpus nè passum quidem poterat.
At ipso in itinere, quod de matris vo-
luntate Oetingam susceperat, leuari
morbo coepit. In Sacello denique
Mariano ita confanuit, vt absq; ful-
cris incesferit, membris vigore vitali
recreatis.

II X. Wilhelmus Nothastius, uices
Camerarii supremi in aulâ Leopoldi
Archiducis Austriæ gerebat. Is bel-
lo Juliacensi, quod A. C. M D C X. ge-
rebatur, ludicro certamine cum a-
mico congressus penè oculum læuū
perdiderat, aduersarii veruto infeli-
citer in eum aberrante. Loco quip-
pe excussus oculus in faciem foedè
propendebat, nec vllâ medicorum
chirurgorumque industriâ reponi
pote.

poterat. ipse adeò de spe curationis deciderat, videndi facultate iam diebus aliquot impeditâ. Archidux quàm optimè Wilhelmo consultum cupiens ad auxilium Deiparæ implorandum, fidemque peregrinationis Oetinganæ voto sancendam est cohortatus. Quod ubi fecit, chirurgus accersitus, qui ante desponderat animum, manu exceptum oculum tanto nisu ingessit, clarum ut sonitum ediderit, nullo detrimento. Collyriis deinde admotis dierum quattuordecim curatione tantum lucis accepit, ut cernendi vi cum dextero certârit. Voti reus Oetingam venit 15. Octobris die anno MDCXIII. oculique sanati monumentum oculum aureum Mariano gazophylacio intulit.

A. C.
MDCXIII. I. Simonis nauicularii Thalkirchen-
ensis vxor annum ferme amentia
tantâ cum tetricâ mœstitudine laborabat, ut à dæmone iudicaretur
inse-

inseffa. etenim sæpenumerò tam violento agebatur impetu, vt mariti vita in discrimine versaretur. Laxato interdum à furiis & mœrore animo, dicebat marito, Christum seruatorem puniceâ vestitum tunicâ, sibi visum, cum matre virgine: ab hac ad Oetinganum Sacellum adeundû inuitari se, & sanitatem ibi recuperandam promitti. Igitur, marito comite, spe promissi erecta eò contendit. Cœpit ipso in itinere lux & tranquillitas oboriri animo. quam vt Oetingæ liquidam clarâmq; accepit, ita in posterum nunquam sensit obnubilatam.

II. Georgio Dople Lauffensi læuum genu, incertum, quis casus sic intorserat, vt mensem integrum non modò gradum non promouere, sed neque commouere pedem posset. Subiit interim animo Virginis Oetinganæ memoria. Vouet pedem è cerâ factum Oetingam delaturum, &

Q 2

ad

ad primum loci conspectum manibus pedibusque adreptaturum. Tercio exinde die, nullâ curatione admotâ, non mouendi tantum, sed incedendi quoque facultas est reddita. Fidem voti sanatus sanctissimè soluit. etenim ab intimo nemore, vnde longissimus per amplam rectamque viam patet Oetingam prospectus, ad Marianum Sacellum, spectante frequenti populo, adrepsit.

III. Stephani Hechenfelderi Mettenhaimensis seruus plaustrum rapis ad villam ex agro peruehendis onerabat; cum Joannes Stephani filius trimulus in currum per rotam nitebatur. Procedunt interim equi; vertensque rota inobseruati pueruli caput in palum, qui ab extremo surgens axe plaustris lateris fulcit, impellit: quem inter & rotam interceptus sic tenebatur, ut eximere se nullâ molitione posset. Vixisse iam videbatur, atro cruore totâ facie diffuso, viuendique signis

gnis omninò sopitis. Accurrit mater illacrimans: & ,ô Jesu Nazarene, exclamat, túque virgo Maria Oetingana adiuua. hanc meam prolem tibi dono, tuo permitto arbitrio. Simul Oetingani Sacelli adeundi, offerendique Deo sacrificii votum nuncupat. Mox paruulus, quanquam etiam tunc rotæ implexus, aperit oculos: seruus ascia rescindit palum. Extricatus puer haud multò post ex toto conualescit.

IV. Joanni de Königstein, ad D. Petri Moguntiaë Canonico, dum castrensis in Pannoniâ concionatoris munus gerit, sagitta collum traiecta sermonis iuxta atque cibi viam intereluserat. Cùm vitam agi cerneret, anniuersariam quempiam ad locum, sanctitatis famâ inclytum, peregrinationem Deo pro salute vouit. Secuta est votum sanitas cum voce, sed obtusâ atque laborante. Jam annis aliquot Oetingâ & Andecensi

Q₃ mon-

232 OETINGANÆ HISTORIÆ
monte in Bauariâ, Dettelbachio in
Franconiâ adeundis, voto satisfecerat: cùm ingrauescente senio, imparibusque labori viribus, pro sacro tribunali Dettelbachii voti legesolutus est. Domum inde concedens, multis præsentibus: Voti, inquit, gratiam impetraui, nè in posterum peregrinandi obligatione tenear: age itaque, vale Oetingana domina, in posterum non conspicienda. Dixit & mox rupta aduersa auersaque collis plaga recruduit. Agnouit dicti liberioris poenam, votoque redintegrato profluum sanguinis inhibuit. Nec multò post Oetingam rediit, mirumque narrauit.

V. Christophorum Sändl agricolam equus tanto impetu in glaciem excusserat, vt anima defecerit: denasque subinde hebdomades lethiferè ægotârît. Increscente in dies vi mali, iamque mortis metuanimum pulsante; per quietem aspexit
cla-

clarâ specie Sacellum Oetinganum, ibidem adesse diuino sacrificio sibi visus. Experrectus, somnii rationem secum putans, protinus Oetinganæ peregrinationis, sacrificiique illic conficiendi votum edidit. Respondit promisso subsecuta quotidianis auctibus sanitas. Oetingam voti reus venit, & uti res euenerat, narrauit.

VI. Sigismundus Grätzlerus, sacerdos, de ponte, quo Landishuti iungitur Isara, togatus palliatúsque, ad vicensimum quaternum pedum altitudinem delapsus, iamque longè sub aquis abreptus consistendi locum nullum inueniebat. Cùm ergo spes eua dendi nulla ostenderetur, vitam Deo permisit, precibusque, ut assolet in vltimis, animam commendauit. Subiit interea Virginis Oetinganæ, quam cultu quotidiano venerari consueuerat, memoria. Eius opem respiciens: *O sancta*, inquit, *Maria, succurre mihi nunc in horâ*

mortis meæ: officia vetera, si nunc mihi salutem præstiteris, vincere non uis conabor. Addidit precibus votum adeundæ cum dono Oetingæ, & mox pedibus fundum contigit, saluusque in ripam euasit.

VII. Joannes Abbas Fürstencellenfis festino grauiq; oppressus morbo presentissimū ante oculos discrimē vitæ propositum habebat: cum Oetinganæ Diuæ inuocatâ misericordiâ, promissâque ad eam peregrinatione confestim ex morbo est recreatus. Venit Oetingam incolumis. donum Deiparæ Cor è crystallo factum, aureo clausum tulit.

A. C.
MDCXIV.

I. Cum nobili matronæ Sibylla Fürbasin, gliscente Landishuti pestilentia ancillæ duæ biduo mortem obiissent; domus auctoritate publicâ, pro consueto, est obserata. Confidentibus inde domesticis cum fatali morbo famulari more seruebat domina. At posteaquam per-

ricu-

riculi magnitudo (incognitus enim initio morbus erat) se prodidit; eodem sibi afflata veneno videbatur, & eò septimanis decem extrema in dies expectabat. Interea temporis ancillæ mortuæ pecuniam fortè numerans subito metu ita cohorrui, ut iam lethifero gelu perfundi corpus iudicaret. Animo igitur ad Virginem Matrem conuerso obstrinxit voto fidem, si id discrimen exisset, ad Oetinganum Sacellum pedibus profecturam, stipendia senis ibidem sacrificiis peragēdis numeraturam, argenteum cereūmque monumentum dono laturam. Secundū votum rediit, excusso frigore, vitalis calor, valuīq; postea perbene. Diuæ nostræ, quæ promiserat, Maio mense grata persoluit.

II. Sara Georgenhuberin, ciuis Eggenfeldensis, Burghusium cum prole & ancillâ carpento contendebat. Intumuerat id temporis à pluuiis

Qs

uiis

uiis flumen Isenius: quod dum ar-
 riga vado trajicere aggreditur, currus
 aquæ torrentis impetu euersus in in-
 dubium salutis discrimen vectores
 eiecit. Mater brachio prolem susti-
 nens, cùm iam procul abrepta penè
 mergeretur; Deiparæ auxilium im-
 plorauit, votumque peregrinationis
 Oetinganæ obeundæ, diuinique sa-
 crificii conficiendi pro salute peri-
 clitantium fecit. Mox constitit in
 fundo, saluâque prolem in ripam ex-
 tulit, ancillamque saluam recepit.
 Oetingam deinde ex itinere diuertit.
 cæterum anno sequente M DC XII
 rediit: quo miraculum verbis & pi-
 cturâ affirmavit.

III. Cùm anno superiori Mat-
 thias Rom. Imp. feбри grauitè la-
 boraret, acrésque podagræ dolor
 ad æstum febrilem accederent, non
 sine medicorum trepidatione: eo-
 demque Anna Austriaca, Impera-
 trix, coniux, cephalalgîâ acriter ex-
 a. c.

ceretur, vimque medicamentorum
vincerent morbi: ab humanis ad di-
uina conuersi pro valetudine singu-
li æquatam cum pondere corporis
candelam è candidâ cerâ factam Oe-
tinganæ Virgini promiserunt. Auxit
Imperatrix votum suum multis in
facello Mariano conficiendis sacrifi-
ciis, & simulacro matronæ è simili
cerâ. Non in irritum excidère vota.
paucis diebus recreata vtriusque va-
letudo: dolores extincti. Votorum
religioni satisfactum hoc anno, Lu-
câ Wenzeslao Schvvertfurtio, Ca-
merario, promissa repræsente.

IV. Margaretha Joannis Grim-
bii, Oeschlkamio præfecti, coniux,
vitam effudisse cum prole credeba-
tur: iamque vt mortuam precibus
Deo præsentis commendabant,
quippe recesserant oculi, hærebat spi-
ritus, cadauerosus vultum liuor in-
fecerat. Quo in luctu maritus votum
pro coniuge edidit Oetingæ pedibus
adeun-

238 OETINGANÆ HISTORIÆ
adeundæ, eoque in itinere, quod vi-
ginti leucarum nostratum est, pane
solo, & aquâ victitandi: argenteum
præterea munus adferendi, animùm-
que Pœnitentiâ expiatum Eucharis-
tiâ reficiendi. Sub hæc confestim
signa viuentis apparuerunt, paucis-
que diebus valetudo prorsus est in-
staurata.

CAPVT IX.
MIRACVLA

A B
A. C. MDC XV

AD
M DC XX.

L

A. C.
M DC XV.

GErtrudis Archigrāmatei Schro-
benhusiani filiola de mœnibus
in saxum delapsa tam grauitate
caput afflixerat, vt per os, narēsque
sanguis eruperit, & ad semihoram
nullo vitæ argumento, pro more
inter explorantium lugentiūmq̃
manus

manus fuerit tractata. Deploratâ salute, mater votum edidit, Oetingam nudis pedibus, & membris amictu tantum laneo velatis proficiscendi, diuinique ibidem sacrificii, operante sacerdote, offerendi. Secundum quod confestim emicue're vitæ indicia, nec multò post valetudo ex toto est reddita.

II. Cùm urbem agrumque Ratisbonensem A. C. MDCX. lues pestilens corripuisset; domum Georgii Furtmarij agricolæ triplici funere, coniugis, filiae, seruuli funestauit: ipsum etiam patrēfamilias, superstitesque tres è domesticis alios afflauit. Ingenium morbi, funerāque recentia spem humani præsidii dimittere coegerant. Itaque Georgius ad caelestia confugit: Oetinganam peregrinationem certis cum muneribus promittit: atque hoc voto se, suosque seruat omnes. Oetingam hoc tandem anno venit, indubiè non leuibus

uibus

uibus adhuc momentis impeditus.

III. Ladislaus Comes Törringius anno superiore animi defectione tantâ laborabat, vt neque signum viuientis ederet vllum, neque liquorû efficacitate, odorûmque fragrantia posset recreari. Ad extremum pro vitâ ac sanitate coniugis promissæ Oetinganæ diuæ domina coniux candelam ceream tanto pondere, quantum penderet corpus ægrotantis. Apparuit extemplo vis voti. resectus è deliquio dynasta: sanitas integrata. Oetingam post ipse adiit: candelam librarum ducentarum attulit.

IV. Christophorus Lederer, de Præfecturâ Riedensi, iussu parentum ruri scrobem effodiebat propter saxum vastæ magnitudinis, quod vii quadraginta connixi nequissent impellere. Lapis interim labefactato fundo sublapsus Christophorum occupauit.

cupa-

cupavit, totumque, solo extante capite, oppressit. Quam mole sic agebatur, ut & ab atro cruore membris omnibus nigresceret, & certum interitum expectaret. Sed excitavit animum Oetinganæ Virginis recordatio: cuius adeundæ posteaquam sponsum fecit, de improviso quidam eò loci venerunt, & anhelantem sub immani mole inuenerunt. Iudum longuriis palisque saxum amoliri conantur, tegrum iacentis totum excoriant. Prorsus tamen, haud multò post, consanatus est. Res euenerat anno MDCIX. voti fidem impeditus hactenus, isto liberavit.

V. Erat Christophoro Vizthumb, oppidi Pernesriedensis Camerario & Senatori, filiola, Catharina. Ea cultum fortè in oculum adegerat. iamque per pupillam eruperat vitalis humor, oculique iacturam animo præceperant parentes, dimissâ præsidiorum humanorum fiduciâ. Ad Oetingam
nam

nam igitur patronam versi, eiusdem
visendæ certis cum muneribus pro-
missionem edunt, oculumque filia
indemnem, Deiparâ medicante pra-
stant.

VI. Joannes Rupertus Heggen-
miller de Tubenvweiler, Cæsaris
Consiliarius, cum annis compluri-
bus sterili vixisset in matrimonio;
fœcunditatis gratiam à Deo cum cō-
iuge poposcit, adscitâ in causâ patro-
cinium Deiparâ, argenteo Oetinganæ
Virgini promisso anathemate, si voti
compotes redderentur. Ab eo tem-
pore fœcundum esse occœpit matri-
monium. liberis aliquot consultum
posteritati. Monumentum accepit
beneficii miserunt Oetingam, Dei-
paræ iconem argenteam, basi ex ebe-
no factæ superstantem, cui inserta la-
mella argentea cum hoc epigram-
mate:

DEO ET BEATÆ VIRGINI,
CVIVS PRECIBVS FACIT
STERI-

STERILEM IN DOMO MA-
TREM FILIORVM LÆ-
TANTEM, JOANNES RV-
PERTVS HEGGENMIL-
LER A TVBENWEILER, S.
C. M. CONSILIARIVS, ET
MARIA MAGDALENA
WEITMAIRIN, CONIVGES,
PRO MVLTIS BENEFICIIS,
EXIGVVM GRATITVDI-
NIS SIGNVM DD. OETIN-
GÆ. A. MDCXV.

I. Wilhelmus Fuggerus, Baro in
Kirchberg & Weissenhorn, Bauariæ
Ducis Consiliarius & Pincerna, pe-
riculosis aliquamdiu fluxionibus ca-
pitis infestatus, non tantum nihil
medicando profecit; sed vsque adeo
caput afflixit atque debilitavit, vt
metus esset, nè prorsus à se exiret.
Eâ causâ votum nuncupavit Oetin-
gæ adeundæ, ibidemque animi vitæ
totius erratis expiandi, Eucharistiæ
que sumendæ. Tertius exinde dies

A. E.
MDCXVI.

R vim

vim voti prodidit: quo sine medicinâ humanâ efflorescere sanitas coepit.

II. Joanni Zeisio agricolæ ex agro Weilheimensi currus plus mille pondo mellis onustus pedes ita protriuerat, vt cute solâ malè cohærent, mensésque octodecim ambulandi facultas impediretur. Et iam ferrum pedibus ac refectionem destinauerant omnes; cùm ille salutem apud Oetinganam Virginem inuenit voto eam visendi, mysteriâque diuina obeundi nuncupato.

III. Leonardus puer duodecim natus annos, dum ad rotas in molendino peccinatim coeuntes temerè accedit; improuisè correptus dentes inter implexos hæsit. Diffractum brachium dexterum; os fœdè elisum: spes vitæ ab omnibus deposita, nullo viuentis indicio deprehenso. Verùm vbi parentes pro filii salute Oetinganam peregrinationem

cum

cum dono sponponderunt, præter omnium expectationem conualuit, & cum parentibus Oetingæ pro beneficio sospitæ suæ gratias egit.

IV. Michaël, villicus Geisenhausensis, cùm Februario mense piscinam gelu duratam perfringere securi aggrediretur; interruptâ repente glacie, demersus collo tenus in aquâ, summis frigoribus, constitit. Auxilium frustra, nimirum à nemine exauditus, imploravit. Usque adeò tandem obrigit, ut, posteaquam esset repertus, nullo signo vita proderetur. Abiectâ rerum humanarum fiduciâ filia Waldburgis pro patre vouit Oetinganam peregrinationē, cum dono aliquo nummario, & Missæ sacrificio illic perficiendo. Secundùm votum non tantùm luculenta vitæ signa apparuerunt; sed paucis horis redditus est sibi ex toto.

V. Piscabatur animi gratiâ cum amicis in Matychâ flumine Sebastia-

R 2

nus

nus Strasmail, ciuis Brunouienſis; cùm ex vado in ſcrobem altè dehiſcentem ingreſſus mergitur imprudens. Fluxerat horæ quadrans, donec ab amicis extractus eſt, mortuo ſimillimus, abſque omni vitæ argumento. Vbi verò coniux triſte ad ſpectaculum euocata Oetinganæ maritum Virgini commendauit; vitam virésque reſumpſit.

VI. Maria Wicklzamerin Troſburgenſis Viennâ domum repetens in itinere primùm quidem viduata marito eſt: deinde phagedænâ pedè obrodente ad ambulandum inuallida, ex alio in alium locum peruehenda carro fuit: menſem poſtea integrum Gaſteinenſibus nequicquam uſa thermis, Oetingam voti ſoluendi cauſâ portata, ibidémque ſacris Eccleſiæ myſteriis luſtrata, confirmatâque eſt. Mox inde pietas Dei paræ claro eluxit in miraculo. nempe quæ curru Oetingam acceſſerat;

recu-

recuperatâ mouendi facultate, pedibus discessit.

VII. Susanna Zambetterin Greifsenburgi (Carinthiæ superioris est oppidum) vnguentum acceperat à vicinâ veneficâ. Quo cum se, duosque filios, salubritatis promissæ spe, perunxisset; filii non multò post extincti sunt: mater manibus pedibusque capta, & in rabiem acerbitate cruciatus est acta. Interea Christus seruator noctis silentio aspiciendum se obtulit, ad faciendum peregrinationis Oetinganæ votum cohortans. Rogantem quânam ratione debilitato corpore longinquum iter perficere posset; erigere animum ad fiduciam iussit. Vouit igitur peregrinationem, sacrificium, simulacrum fœminæ cereum: & breui tempore, depulso diuinitus veneficio, vires mouendique vim recepit. Saga in quaestione scelus confessa capitali supplicio lauit.

R 3

IIIX, Lau-

II X. Laurentius puer fortè cur-
rum sale onustum subierat; cum rotà
obtritus tantum ab omni parte san-
guinis effudit, & vsque adeò speciem
viuentis perdidit; vt extinctus indu-
biè crederetur. Statim verò vt ma-
ter Oetinganam pro eo peregrina-
tionem cum dono promisit, vitæ e-
micuerunt indices, breuîque tem-
pore omninò conualuit.

IX. Joannes Langkmair Serenif.
Alberti, Bauariæ Ducis, Oecono-
mus, ad Oeni ripam, quà Cœnobi-
um Avv præterfluit, equo profectus,
vina ab nauiculario quodam coëme-
rat. Haagam, vnde abierat, dum re-
petit, equus apud villam, cui Wohl-
mannus nomen, natiuâ incitante fe-
rociâ, effuso cursu ad clathros, qui-
bus ager claudebatur, contendit:
quos, cum impigro, sed irritò saltu
transmittere fuisset aggressus, impa-
ctu corporis minutim disiecit, præ-
cepsque in terram cum equite co-
ruit.

ruit. Equo deinde in pedes prius erecto, Langkmarius dextro in stapede hæsit implicitus, & læuum per equi latus, humum capite verrens, pependit. Hic equus denuò per agrum citatissimo cursu euolauit, miserumque ad stadii longitudinem tanto impetu raptauit, vt lacinia tunicæ auulsa, cingulumque è bubalo corio firmissimum fuerit interruptum. Eo in discrimine contentâ voce Dei Deiparæque auxilium poscens peregrinationem Oeringanam cum dono pro salute vouit. & auditas fuisse preces euentus illicò demonstrauit. Etenim ocreâ, calcari, periscelide repentè extricatus pes: &, his de stapede pendentibus, ille indemnis ab equo auulsus. Cùm deinde promptè surrexisset, eodem equo, quem socius itineris comprehenderat, reliquum itineris confecit. Miraculum suâ pictorisque manu expressum Oeringæ inter

anathemata pia suspendit, & castiollâ
holofericâ, reliquóque sacrificantis
vestitu rem Marianam, tanto benefi-
cio gratus auxit.

X. Rosina Rottin, Gankouensis,
abiectum mœrore & insanis agita-
rum gerebat animum, toto mense.
Naturæ artisque vires, nullo fructu,
experta, perpetuâ correpta videba-
tur amentia. Subiit interim per ob-
secrum cogitatio auxilii Virginis
Oetinganæ poscēdi, & peregrinatio-
nem cum statuâ cereâ, ponderi cor-
poris æquatâ spondendi. Quo fa-
cto, abstersus est mœror, frenata in-
saniam, serenum animo redditum.

XI. Joannes Christophorus Si-
gismundi Wideri Frisingensis aula
Procuratoris filius in Mosam flumen
delapsus, iamque voluentibus aquis
per quinque ponticulos actus cer-
tum ad interitum rapiebatur. For-
tuitò defluentem conspexit qui-
dam, & properè accurrens ad sextum
ponticulum excepit. Magnus inde
aqua

aquæ modus per os pueruli redditus. Accersiti parentes nihil in eo vitale deprehenderunt. Itaque mater ingenua procumbens Deo Deiparæque pro vitâ filioli supplicat; votoque fidem obstringit Oeting. peregrinationis obeundæ, certisque donis Deiparæ colendæ. Sub hæc mouere se filius, ac tussire coepit. ac breui post tempore ex integro conuuluit.

I. Georgius Ruperti Staindelii Lauffensis filius, nouem annos natus in præterfluentem Salzam deciderat. Adfuit mater propediem; sed ab auxilio ferendo fluminis altitudo interclusit. Itaque confestim ad Oetinganam Virginem vertit animum: spondet eò se adituram, sacrificioque conficiendo stipendium allaturam. Post votum tenuis aqua in sabulo puerum destituit: quò adiri facile cum posset, exportatus, matrique est redditus, Deo Deiparæque beneficium gratulanti.

A. C.
MDCXVII

R 5

II. Ca-

II. Catharina Prölin virgo, Monacensis, annos omninò sex morbo Comitiali tam atrociter afflictabatur, vt sæpenumerò vicies diei spatio corruerit. & fuit, cum horis quinque continenter iactaretur. Iniecta fortè mens est, tetro morbo depellendo sacrificiũ diuinũ cum aliquo munere Oetinganæ Virgini promittendi. Quod factum adeò feliciter cessit, vt à Nouembri superioris anni ad huius Aprilem, quo Oetingæ fuit, eã vexatione fuerit immunis, spemque fecerint initia tam secunda perennaturæ sanitatis.

III. Eãdem medicinã curatus est tumor immedicabilis, qui collum Catharinæ Schaupergerinæ, itidem Monacensis, tam arctè obsederat, vt alimenta ferreis instrumentis per fauces fuerint traijcienda.

IV. Illustris matrona Elisabetha Harrachia diuturno grauíque morbo affecta, cum omnes medicorum cura.

curationes videret in vanum excidere; opem Oetinganæ Diuæ, cui semper deuotum gerebat animum, poposcit: & visendi, donisque colendi promissionem edidit. Voti vires approbavit valetudo instaurata. Fidem illa peregrinatione, aureaque coronâ adamantibus & pyropis distinctâ liberavit.

V. Rosinæ Richtschouerinæ (erat ea nupta Jurisconsulto Straubingano) spina piscis, in conuiuio faucibus infixâ, mensem solidum ita hæserat; ut neq; propelli instrumentis, neq; conuelli posset. Jámque vitæ spem abiecerat omnem: cum de consilio cuiusdam de Societate Jesu votum peregrinationis Oetinganæ, cum sacrificio diuino, ac muneribus nuncupauit. Mirum! spina, nemine manum admouente refixa, eiectaque. Voti fides hoc anno liberata. res huius sæculi decimo quarto euenit.

VI. In-

VI. Inuaserat illustrem virum, Vitum Wolckensteinium, Canonicum Salisburgensem, atrox usque adeò morbus, ut mors ei certa ab omnibus eius loci medicis denuncicaretur: is etiam, qui Oeniponto citatis equis accersitus aduolauerat, inani incepto desistere cogebatur. Quare ægrotus ad supremum certamen consuetis Ecclesiæ sacris se munit. animo deinde, vi morbi caliginem inducente, deerrauit. Desperatis humanis, auxilia diuina sollicitat pater: tres filio patronos legit; Virginem Oetinganam, D. Bennonem, D. Carolum Borromæum. votum hac lege nuncupat: si conualescat filius, autorem se suasoremque ei futurum Oetinganæ, Monacensis, Mediolanensis peregrinationis, ad limina dictorum Diuorum obeundæ. Sub hæc rediit ad se filius, iussitque ratum esse parentis votum, ac suâ etiam sponsione confirmauit.

mauit : Oetinganæ Virgini separatim candelam ceream sui corporis æquatam ponderi promisit. Mitescebat inde in dies morbi sæuitia, & breui tempore subsecuta est integra valetudo.

VII. Jacobus Huber Bauzanensis tam sæuum in modum atrâ bile cœperat exagitari; vt mortis sibi consciscendæ cogitatio perpetuò pulsaret animum, spe felicitatis æternæ prorsus abiectâ. Itaque gulam cultro sex confodit vulneribus, omniû iudicio lethiferis. Sponsa nuperimè ei pacta, tristi accepto nuncio, de consilio Viti Wolckensteinii, cuius parenti seruiebat; auctor ei fuit, vt Oetingam Boiorum, Eremumque Heluetiorum aditurum se; & vtrobique Pœnitentiæ, Eucharistiæque sacra obiturum, cum sacrificio Missæ sponderet. Paruisse monenti saluti fuit, etenim vulnera tam feliciter curata sunt, vt neque vocis, neque

que

que cibi via impediretur; ita conſanata mens, vt nullis exinde intemperariis ageretur. Beneficium & ipſe voti reus coram expoſuit, & litteris illuſtris domini Viti Wolckenſteinii deſcriptum attulit.

II X. Dum nobilis vir Joſue Jordan de Martinsbuſch vulpem ſclopo directo peteret, fiſtula infernè rupta diſſiluit, manumque læuam tam ſedè ambuſſit; vt continuo gangranâ corripereſſet, & ad ferrum ab omnibus reſecanda damnaretur. Itaque vincente chirurgi induſtriam atrocitate mali, ſoror pro fratre peregrinationem Oetinganam, cum ſacrificio diuino ibidem conficiendo vouit, optatiſſimo euentu. quippe tam feliciter deinde proceſſit curatio, vt ad motum uſumque digitorum nihil deſideraretur.

IX. Nobilem Virginem Barbaram de Berckhaim, Auſtriacam, laterculus de muro triginta pedes

des alto prolapsus nudatum in caput
humi afflixerat, vitæque credebatur
exturbâsse. Dimidium horæ iacuit
exanimi similis: biduum subsequens
mentis inops. nemo non de vitâ de-
sperauerat. At vbi parentes Oetin-
ganam peregrinationem, cum do-
no, ac diuino sacrificio pro filia salu-
te vouere Deiparæ; mox procedere
in melius valetudo cœpit. Venit i-
psa cum propinquis, comperta affir-
mantibus, Oetingam: laterem, & de-
pictum in tabulâ beneficium attulit,
atque ad limina Sacelli Mariani su-
spendi curauit.

X. Andreas Haider vini plaustro
indormiebat; cùm id fortè euersum
totâ eum mole oppressit. Curru ab
seruo, accurrentibusque erecto ia-
cuit exanimis, neque vllum horis
omninò tribus, vitæ signum edidit.
Adfuere sacerdos & chirurgus pro-
perè accersiti: sed curationem, vt
mortuo, non adhibuerunt. Deposi-
tum

tum

tum ab omnibus commendavit ser-
uus Oetinganæ Virgini, peregrina-
tionem, statuamque ceream, ad pon-
dus heri pollicitus. Edito voto con-
festim se monit Andreas. paulò post
reducit cum animo sanitas corporis,
membris protinus illæsis.

XI. Joannes Seinvvöhr, Sabau-
dus, inter geminas rupes eò scandens
do euaserat, vt progressu regressuque
arceretur. Ibi cum nec implorare
auxilia humana, nec accipere facile
posset; cælestia poposcit, votoque
peregrinationis Oetinganæ (non i-
gnorabat loci religionem) animum
deuinxit. Radicibus deinde binis
rupe extantibus inhærescens, geni-
búsque fultus, ac Deum Deiparã
que inuocans ternas pependit horas.
Interim de aduersâ rupe obijcitur o-
culis augustâ specie fœmina, nomi-
natim eum compellans, &, quid id
loci agat, interrogans. Ad vocem
circumspiciens nõ agnouit loquen-
tem

tem. cæterùm roganti, quænam esset, opitulaturam se respondit, & euauit. Nec multò post adest frater, qui domicilium duobus inde millibus habebat. Is ubi fratrem de rupe suspensum conspexit, vicinos cum scalis funibusque euocauit, eumque à præsentis interitu, quærendi solitudine diuinitus iniectâ, vindicauit.

XII. Joannis Schärtingeri materiarij filius ab vndecimo ad quartum decimum ætatis annum vocem nullam protulerat; eratque metus, nè perpetuum id malum foret. Cùm nihil frequentata conducerent humana præsidia, pater votum Oetinganæ peregrinationis obeundæ piis cum muneribus pro filio nuncupauit. Mira fiduciæ vis! rediit post votum sermo. puer cum parente loquens testis Oetingæ miraculum affirmavit.

XIII. Ludmilla Catharina, Sulzensis Comitissa, ex gente Popeliorum clarissimâ, exardescente contra

S

Fer-

Ferdinandum II. Imp. hæreticorum in Bohemiâ bello inauspicatissimo, non in fortunarum modò, sed vitæ ipsius discrimine cum filiolâ versabatur. Quod vt exiret, Oetinganæ peregrinationis votum edidit: & salua cum parte opum in Bauariam peruenit. Straubingâ, quòd mireris in tenero corpore, Oetingam vsque, bi-
 duum itinere processit excalceata. Ibi Deiparæ auxilium verbis, & insigni calice, in sacrarium illato, testata est.

A. C.
 MDCXIX.

I. Apollonia Stainhauserin, Salisburgensi nupta Secretario, anno superiore tam iniquâ valetudine correpta est, vt à mente hebdomades omninò ternas exerrauerit, set dies alimenta turbulentè repulerit, vsque adeò sæua, & infesta, vt tres homines impetu coercendo laborantes fatigaret. Agi vita censetur, omnium sententiâ. Iam ante morbum Oetinganæ Virginis aduandæ, & munere quopiam colenda
 reli-

religione se obstrinxerat. Quare leuata paulisper morbo, ad memoriam voti animum reuocans, piam, quæ tunc aderat, eodémque tempore profectiorem Oetinganam adornauerat, foeminam rogauit, sacrificium illic pro se confici curaret. Quo deinde die pro eâ sacrificatum est Oetingæ, cibum denuo admisit, & ad mentem rediit: valetudo porrò in dies in melius inclinauit. Ipsa beneficium præfens narratione & picturâ explicauit.

II. Ambrosius Kammerlander, venator Tirolensis, dum capras alpinas per auia sectatur; dilabente sub vestigio niue de abscessâ rupe, ad altitudinem trium millium pedum, præceps inter vasta niuium glomeratarum volumina ruit. Ibi cum biduum magnis hæssisset aggeribus obrutus, neque facultas eluctandi esset vlla; opem Deiparæ implorauit, votumque peregrinationis Oetinganæ

pro salute nuncupavit. Secundum quod sexdecim eò peruenerunt homines, qui niue submotâ viam aperirent. quos vt adesse sensit, opem acclamando poposcit, & confestim expertus est, viâ per niues patefactâ. Rem triennio ante factam præsens hoc anno edixit Oetingæ Ambrosius, teste oculato adducto.

III. In tetrarchiâ Straubingânâ semestris infantul⁹ Andreas quadragenis diebus catalepsi tam atrociter conflictabatur; vt eâ decies quinquies in die corriperetur. Mater humanis auxiliis destituta medicinam ab Oetinganâ Diuâ poposcit. cui posteaquam pro filioli sanitate ceram eius ponderi cœquatam promissit, leuatus morbo est, & adhuc solutus ac liber vixit.

IV. Anna Reitterin circa septimum ætatis annum in riuum, quo molendinum agitur, inciderat, atq; sub rotam impellente vortice, com-

pulsa semihoram iacuerat. Cùm extracta nullum viuentis ostenderet indicium ; mater Oetinganam pro eâ peregrinationem vouit, hac lege, vt itineris laborem pane tantùm & aquâ toleraret, & lucernam manu præferret. Tunc se commouit paulisper puella. mox etiam recreatis viribus omnino conualuit. Votum, à matre editum, hoc anno filia dissoluit.

V. Nicolaus Schafrath, Marianæ ad veterem Buzzellam in Bohemiâ ædis Sacellanus, venenum occulto maleficio dilutum hauserat: neque prius id animaduernerat, quàm membris omnibus esset diffusum. Augustissimus Imp. Matthias, qui tunc religionis causâ cum Augustissimâ coniuge aderat; medico suo curandi negotium dedit. Ille, cùm mali vis ultra limites artis processisset; ægrotum ad animæ remedia vertere curam iussit. Itaque sacris expiatur,

muniturque Nicolaus: qui simul voto peregrinationis Oetinganæ triumq; illic sacrificiorum, abs se conficiendorum, pro vitâ animam obstrinxit. Vix ediderat sponfionem, cum habere coepit meliusculè, visque veneni lethifera Deiparæ precibus penitus extincta.

VI. Anna Margaretha Wolfgangi Rätseri (seruiebat hic olim sacello Oetingano) filia, tam graui correpta est morbo; vt à quartâ matutinâ ad noctem vsque per os narésque sanguinem redderet: certis inde noctis interuallis reiectionem repereret: postero die horas omnino quinque perpetuaret. Sub hæc horas viginti quattuor iacuit elinguis, reputque refectionem omnem, vt ab omnibus in vltimis versari iudicaretur. Hic mater tria pro salute filie vouit sacrificia, in Oetingano sacello perficienda; & mox puella claram vocem sustulit: Gratia Deo! quantum

rum æstum pertuli! cibum præbe,
 mater: bonæ valetudinis initia se
 mihi ostendunt. Exinde valetudine
 quotidie in melius eunte, profus
 conualuit.

VII. Illustris vir Henricus Ko-
 lovrat, Cæsari à consiliis & cubicu-
 lis, cum coniuge in hostium potesta-
 tem venerat. Postquam pro liber-
 tate lampadem argenteam aureo
 cum torque Diuæ nostræ vouerunt;
 feliciter eâ calamitate sunt liberati.
 Inde Passauio Oetingam profecti
 præclaram animi grati testificationē
 ediderunt, itinere bidui pedibus
 conficiendo, promissaque liber-
 tatis vindici Deiparę præ-
 stando.

MIRACVLA

AB

A. C. MDC XX

AD

M DC XXV.

I.

A. C.
MDC XX.

Illustris matrona Catharina de Hoys, è familiâ Keuehillerianâ, anno superiore tantis à calculo doloribus excruciabatur; vt actum de vitâ, cum ipsa, tum tres Medici pronuntiarent. Consumptis humanis præfidiis cælestia contra mortem educit: votum Oetinganæ peregrinationis obeundæ, & sacrificii diuini cum cantu aliquoties conficiendi facit. Sub hæc certa fiduciæ vis enituit: etenim expulso calculo subit optata sanitas: ob quam, ope Diuæ nostræ, recuperatam, cum domino coniuge, Joanne Balthasaro de Hoys, ærario Cæsaris Viennensi præfecto, Oetingam adiit, votiq; fidem liberauit.

II. Bar.

II. Barbara Willin, villica, triduo post foetum editum ita deturbata de mente est, vt infantulum ab se repelleret, eique mortem intentaret. Maritus peregrinationem Oetinganam cum sacrificio pro sanitate coniugis conficiendo Deiparæ spon- dit; & furor detumuit, rediitque ani- mo malacia.

III. Paulus Altbart, opifex, Pas- sauium secundo Oeno nauigabat. Aberat ab vrbe quinque ferme mil- libus; cum lembus, quo vehebatur, euersus est. Ille, implorato Mariæ au- xilio, promissâque peregrinatione Oetinganâ, ad pontem vsq; inuerso corpus lembo sustinens deuectus ri- pam incolumis appellitur.

IV. Martinus Schenckh, miles, bello Bohemico plumbeâ glande pedem traiectâ doloribus vrebatur acerrimis; neque chirurgorum con- siliis & artibus quidquam agebatur. Quare adeundæ Virginis Oetinganæ

S 5 voto

voto se obstringit, & grallâ sustinens gradum iter ingreditur. Quò magis autem propinquat Oetingæ, hoc expeditiùs ac leuiùs incedit. Sensit loco in sacro iam opus fulcro non esse. Itaque grallam inter monumenta beneficiorum Deiparæ suspendit, & alacer ac promptus abiit.

V. Leonardus Kern Franco à teneris herniâ laborabat. Eâ leuatus est paucos ante annos, Oetinganam Deiparæ pollicitus peregrinationem. Verùm, debiti solutione in sexennium prorogatâ, recruduit malum. Integravit votum, & rursus est morbo liberatus.

A. C.
MDCXXI.

I. Joannes Leidel, ciuis Frantehufanus, domum repetens ex equo defluxerat, pede suspensus de stapede, cui altiùs erat immissus. Animaduertit ibi vitam agi, si in cursum se incitasset equus. Quare Deiparæ auxilium implorauit, votòque itineris Oetingani, donorùmque feredorum

dorum se deuinxit. Constitit equus, donec stapede extricatus pes periculum præsentissimum interrupit. Superiore factum. exposuit hoc anno.

II. Bernardus Hilz, Senator oppidi Hengerspergensis, catalepsi tam erat obnoxius; vt ferme quot diebus sterneretur, & sæpenumerò aliquot horarū spatio iaceret mentis inops. Cùm aliquando, impetum remittente morbo, redisset ad se; supplex Deiparæ auxilium implorauit: simul Oettingæ adeundæ, donisque ornandæ votum pro sanitate nuncupauit. Exinde cum morbus hebdomades aliquot resedisset, oborta spes est valetudinis duraturæ. At viribus itineri nondum paribus, coniugem cum icone cereâ centum quadragenûm pondo misit, & in Sacelli Mariani Fastis referri beneficium postulauit.

III. Georgius, Schardingani ciuis filiulus, lapillum auri dexteræ immise-

mise-

miserat: qui tam altè se abdidit, ut nullo artis instrumento posset protrahi; & metus esset, nè non audiendi tantùm facultate, sed ipsâ vitâ multaretur. Posteaquam parentes pro eo Oetinganam peregrinationem vouerunt; lapillus tripartitò ruptus particulatim exemptus est, nullo pueruli detrimento.

IV. Nicolaus Comes Lodronius A. M DC XX. tam imbecillus ac tenuis viribus erat, ut sellâ gestandus, vel inter brachia ministrorum ducendus esset. Quo in morbo cum humana parùm proficerent, ad matrem Dei, Oetingæ perpetuis in clientibus conferendis beneficiis clarâ, perfugit. Vouit, quò eâ imbecillitate leuaretur, Oetingam se profecturum, Poenitiæ Eucharistiæque sacra obiturum, Missæ sacrificium cum cantu fieri curaturum. Voto reddito, cum in dies procedere in melius valetudinem sentiret, & subinde

con.

conualuisset ex toto; vt antea obtinendæ sanitati huc æger accessit; ita hoc anno redeundo gratésque Deiparæ persoluendo obtentæ gratiam testatus est.

V. Quidam, quòd promissæ quòdam peregrinationis Oetinganæ fidem liberare neglexisset, tantâ mœstitiâ occupari, tantisque ab dæmone intemperiiis agi cœpit; vt ad mortem & sibi, & vxori consciscendam quàm vehementissimè impelleretur. Non tamen hîc sibi defuit. repetiit antiquam sponsionem: iturum se Oetingam excalceatum, cum geminis è cerâ candelis: ibi sacrificium diuinum fieri curaturum. Et confestim suborta est animo serenitas: fuitque in posterum eiusmodi laruis immunis.

VI. Piscatores duo Fravvensteiniani Decembri mense, secundâ noctis vigiliâ, piscabantur in Oeno. Ibi lembus fortuitò in palum actus euersusque

susque in aquas vtrumque excussit. Horam ferme luctantes, cum meris emerisque ad arcem vsque Fravensteinium defluxissent; opem magnis clamoribus implorâcunt. Acclamarunt ex arce domestici, Deo Divâq; matri se commendarent, voto Oettingæ ad eundæ se auxiliaturos. Hæc promissio saluti periclitantibus fuit, mox enim incolumes ad ripam sunt appulsi.

VII. Quidam, quod principem in miris anni huius locum meretur, ad primum Marianæ statuæ conspectum, mutavit animum: religionis prauæ virus abiecit: coetui piorum est adiunctus.

A. C.
MDCXXII

I. Domina Lucia Otília Selavvata, Comitissa de Klum &c. à morbo eò vsque somni beneficio spoliata est; vt solidas peruigilare noctes multis hebdomadibus cogeretur. Vnde languor, aliâque valetudinis incommoda permolesta. Neque verò medici

dici experientissimi quidquam per omnes artis recessus inuenerant, quo conciliari quies ægrotanti posset. Illa igitur remedia Deiparam valentiora poscens fidem obstrinxit, cum primùm per vires liceret, Oetingam adituram, donumque cellæ Virginis illaturam. Profecta Passaui cum domino coniuge, & matre, primâ itineris mansione recenti somno cœpit acquiescere: tertiâ deinde nocte, quam egit Oetingæ, somnū ex integro recuperavit.

II. Valentinus Rainer, agricola, falce dextrum pedem, inflicto vulnere, sic debilitauerat; vt incedendi facultas trimestre tempus hæserit obstupefacta. Cum nullam in multis remediis efficacitatem inuenisset; Oetinganæ Virginis opem postulauit, votoque se obstrinxit eam adeundi, & nummorum aliquid ærario inferendi. Conualuit ex templo post votum, iter Oetinganum expeditus peregit.

III. Mar-

III. Margaretha Wimmari, mente capta, semestre solidum catenis tenebatur constricta. Adhæc biennium sermonis experta tetricam perpetuo in silentio vitam agebat. Oetingana Diua votis conciliata sanitatem cum loquendi facultate quam primùm impetrauit.

IV. Illustris vir Henricus Michael Hinserleus, Baro de Cadau, in castris ad Nouam domum, Pannoniæ oppidum, cõtumaci correptus morbo, nullo medicorum conatu curari poterat. Septênium spatio mensium tenuit malum. quod etsi quater oppressum videbatur; quater in maius ægroti periculum recrudit. Quare voto se pro valetudine deuinxit, ad Oetinganam Virginem itinere pedestri Passauio proficiscendi. Et confestim inclinari morbus cœpit. Inde receptâ ex integro valetudine Oetingam voti reus, gratusque venit.

V. Jacobus Miessinger vi morbi
seme-

semestris ita mente exciderat, uti domo digressus senum hebdomadarum spatio nusquam apparuerit: creditumque sit, mortem sibi voluntariam, vel aquis, vel laqueo conscivisse. Ut frater peregrinationem Oetinganam, cum sacrificio illic peragendo pro fratre vouit; confestim domum rediit, atque conualuit.

I. Virgilius Eisenhuet Salisburgo Tridentum iter habebat cum coniuge, tribusque liberis. Non procul Colmanno (locus est Bauzano Brixinæque interiectus) è liberis puer septennis carpento excidit: quod actum repente per corpus crura cum brachiis perfregisse videbatur. Parentes seminecem puerulum carpento receptum Oetinganæ Virgini commendarunt, proque eius incolumitate signum è cerâ fingendum sponponderunt. Colmannum ubi peruentum, chirurgi euocati puerulum illæsum, protinusque sanum, ut erat, pronuntiârunt.

A C MDC
XXIII.

T

II. Pa-

II. P. Marcus Capuccinus Viennæ tam grauitè decumbebat, vt integro triduo intelligendi cernendique facultas fuerit oppreffa. Cùm & medicus, & adftantes domestici de vitâ ægroti fpem prorsus abieciſſent; occurrit illius animo Oetinganæ matris pietas. ad quam cùm profecturum ſe, maiorum permiſſu, ibique ſaceris operaturum promiſiſſet; ternas poſt horas ſanus valensque ſurrexit, & poſtero die ſociorum cœtui ſe reddidit. Idem P. Marcus, cùm alio tempore aures prorsus obſurduiſſent; eodem adhibito remedio curatus eſt.

III. Hieronymus Gellerer, ſubcenturio Landauienſis in furorem & alienationem mentis actus, quadri-
dum vinculis, & ſex virorum cuſtodiam inſciens attinebatur. Cùm interim aliqua lux affuſiſſet; ſubiit Oetingani Sacelli memoria: quò, ſi conualuiſſet, acceſſurum ſe cum cæcâ catenâ, Miſſæque ſacrificium fieri cu-

ri curaturum promisit. Et confestim excussa est amentia, dieique spatio ad omnia sani valentisque hominis officia rediit.

IV. Conradus Völkh, ad D. Nicolai Cœnobium, in suburbanitate Passauii situm, scholæ moderator, cùm prono veheretur Oeno, nauigiolum in onerariam incurrit. Ille cum sociis tribus in flumen excussus, infraque carinam nauigii maioris abreptus, inuocato Virginis Oetinganæ auxilio emerfit, vitamque seruauit.

I. Wolfgangus Grundner, miles, gladio supra pectus adacto in discrimine supremo versabatur. Voto peregrinationis Oetinganæ factò, breui tempore curatus, optimamque valetudinem est adeptus. A.C. MDC
XXIV.

II. Apollonia, puella bimula, ludebat extra villam; cùm eam vacca lasciuens cornu in os defixo suspendit, diuque circumtulit. Vbi eam

T 2

tan-

tandem abiecit, pro mortuâ iacuit.
 Vt primùm parentes infantulæ salutem nostræ Diuæ commendârunt, ac votum ediderunt; signa viuentis prodidit, & reflorescente in dies valetudine prorsus confanuit.

III. Joannes Osinger, ciuis Laufensis cum coniuge domum Salisburgo renauigabat. & vix soluerant, cùm nautarum negligentia naufragium fecerunt, meris è vectorum numero nonnullis. Quo in discrimine cùm vestes nuptiales Oetinganæ Virgini deuouissent; incolumes in ripam euaserunt.

IV. Georgium Wimmerum Monacensem tam atrox obruerat morbus, vt hebdomades omninò tres loquendi, audiendi, videndi facultate caruerit. Quin dies aliquot neque consistere, neque incedere, neque alimenti quidquam poterat sumere. Adhæc obriguerat pes dexter, itaque totus à se homo discesserat; vt vulgò
 amens

amens ac vecors haberetur. Cùm igitur ipse sibi consulere non posset; pia soror voto Oetingano fratri auxilium à Deiparâ impetrauit, etenim paucis pòst diebus ei conspiciendam se obtulit, & ad votum exequendum est adhortata. Inde valetudo in dies melior, ac optima tandem successit.

V. Fossor ærarius quidam, Oenipontanus, rate, quâ vehebatur, disturbatâ, ad quingentos Oeno secundo passus abreptus erat. Tandem collo tenus in aquâ constitit, vitâ, quòd opitulari nemini tutum foret, desperatâ. Succurrit hîc animo Oetingana Domus: eò peregrinationem voto destinat: & extemplo in ripam, multis spectantibus, atq; gratulantibus euadit.

VI. Iter habebat Salisburgēsis ciuis cum coniuge. Dum Gretingæ (abest Salisburgo locus quinque millibus) pontem traijciunt; equus vxoris stre-

pitu torrentis pauefactus, restitans
atque refugiens de ponte prolapsus
est. Clamauit opem maritus: sed e-
rat ea periculi ratio, vt opem non ad-
mitteret. Vt primùm verò peregrina-
tionis Oetinganæ voto Deiparam
conciliauit, vxor cum equo salua e-
uasit.

CAPVT XI.

MIRACVLA

A B

A. C. MDC XXV.

A D

M DC XXXV.

I.

A. C. MDC
XXV.

Ioannes Fuxius agricola de plau-
stro deciderat in limum. Vbi cùm
hæreret implicitus, currus prægra-
ui mole onustus per eum actus est,
videbaturque penitus obtritus ac
mortuus. Amici rem vltra humana
remedia positam credentes ad diui-
na perfugerunt. Itaque peregrina-
tio-

tionem Oetinganam cum sacrificio pro salute Joannis vouerunt, euentu optatissimo. nam & viuum illum, & paulò post etiam valentem aspexerunt.

A.C. MDC
XXVI.

I. Caupo quidam temerè cultrū in ventrem adegerat: extractum secuta sunt ilia. Jámque sacris Christianorum mysteriis ad æternitatis expeditionem se armauerat; cùm ei vxor inuocatâ Oetinganâ Virgine vitæ spatium prorogauit.

II. Negotiator Passauiensis prægrandem onerariam, frumento onustam, aduerso Oeno, in Tirolim multis equis subuehebat. Dum parat appellere, nauis refertur retrò sublapsa, vectóresque cum equis rapit. Discrimen vitæ rerúmque suberat præsentissimum. Ingeminatur nomen Oetinganæ Virginis: auxilium exposcitur: & mox appellitur ad ripam oneraria, hominibus equisque saluis.

III. Alius eodem flumine do-

mum Oetingâ deuehebatur. Euer-
 sâ naui quattuor & viginti è nau-
 gantibus merfi. Ille cum interitu
 præsentique morte conflictans ani-
 mo Deiparæ beneficia repetit: à quâ
 moneri sibi videbatur, si vitam ama-
 ret, eam voto Oetingæ adeundæ sibi
 assereret. Quod vt fecit, inuersâ na-
 uis carina, aquis extans, laboranti se
 pro fulcimento præbuit. quâ nifus
 haud modicum spatium decurrit,
 donec auxiliari lembo exceptus in
 siccum euasit.

IV. Mater fato defuncta secun-
 dùm quietem adstirit filiæ: &, ô filia,
 ingeminavit, ô filia, quàm arduum
 est cælo potiri! Quid ergo me fiet,
 inquit filia: utpote cui conscia ma-
 tris virtus erat. Tunc mater: à vitâ
 quidem beatâ repulsam non tuli; sed
 arceor tantisper, quoad vna de filiis
 votum à me Deiparæ nuncupatum
 exequatur. Illa ipsa, quæ matrem
 loquentem audierat, sine cunctatio-
 ne ne-

ne negotium suscepit: & à quindecim milliaribus Oetingam profecta voto satisfecit.

V. Mater alia de morte filii præmaturâ sic lacrimis quæstûque conficiebatur, vt parùm amentîâ distaret. Obtulit se is internoctu lamentanti: &, quid est, inquit, cur plores? mihi quidem bene est: æternùm tibi erit malè, nisi Oetingæ veniam tuis peccatis quæsieris. Illa, tanquam de cælo tacta, Oetingam deproperavit, ibique cum lacrimis animę labe pro sacro tribunali exposuit, inutili de morte filii luctu in propriæ salutis remedium conuerso.

I. Illustrissima matrona Lucia Otilia de Nouâ Domo, Comiti Wilhelmo Selavvatae, summo viro nupta, Diuę nostrę auxilio morbum periculi plenissimum depulit. Cui vt gratiam referrent pii coniuges, duo ex argento facta signa cognominum Diuorum, Wilhelmi, & Lucię sacra-

A.C. MDC
XXVII.

rio Deiparæ intulerunt. Alia eorundem dona, auro gemmisque confecta, tribus aureorum millibus æstimantur. Et antehac, cum pestilens contagio Nouam Domum infestaret; ab iisdem patrocinium Oetinganæ Virginis accersitum salubritatem vrbi retulit, nemine quoquam ab eo tempore desiderato. Adhæc cum incendium arci, quam incolebant, bustum minaretur; eadem patronæ flammæ vim cohibente restinctum est.

II. Natus est hoc anno Græci terrificâ specie infans, oculis oua galinæ magnitudine superantibus. Quam fœditatem auersati parentes oculorum par argenteorum Oetinganæ Diuæ promiserunt, si eius precibus ad iustam magnitudinem infantis oculi colligerentur. Quod cōfestim cum omnium admiratione factum.

A. C. MDC.
XXVII.

I. Quidam vsque eò scelerum
con-

conscientiâ lacerabatur; vt patriâ profugerit, errando lenimentum aliquod cruciatui quæsiturus. Interea dicatam D. Stephano ingressus ædem mœstitudine ac molestiâ obdormiuit. Experrectus claram vocem audiit, si animi tranquillitatem optaret, Oetingam festinaret. Obsecutus diuinæ monitioni venit Oetingam: vbi expiatis confessione vitæ maculis, dispulsâ tempestate, quietem est adeptus.

II. Franciscus Martinus Reidnerus, Archigrapheus Dingelfingani filius à morbo vitæ periculum adierat. Parens Oetingam pro filio supplex profectus est. Sub quintam vespertinam eò peruenit: sub eandem horam lecto filius profiliit, & sanus lætisque per cubiculum inambulauit.

I. Maria Sibylla, eximii viri Joannis Fuggeri Comititis filia, adeò maligno corporis erat habitu, vt morbi ferme

A. C. MDC
XXIX.

ferme cum diebus, alijs alij succederent. Membris omnibus tam acuti doloris infederat sensus; vt, si quando attingeretur, anima deficeret. Medici non ex Germaniâ tantùm, sed ipsa etiam Italia euocati nihil profecerunt, malo vltra fines artis progressu. Itaq; ad extremum Oetingana Diua, auxiliatum vocata venit: & sanata Fuggerinæ gloriam tulit.

A C MDC
XXX.

I. Christophorus Mailand, de Cransperg, multis ac diuturnis conflictabatur morbis. Mente, oculisq; captus, ac membris omnibus ita fractus erat, & labefactatus; vt curru ad stipem colligendam septennium solidum, fuerit circumuectandus. Ad vltimum denique periculorum deductus, cum quartum iam diem interclusa vox esset; animo votoque ad Oetinganam Virginem verso, supremum flagitauit auxilium. Quod extemplò præsentariū sensit. Rediit linguæ sermo: instaurata videndi ince-

Incedendique vis: valetudo subinde plenè restituta.

I. Strafsburgi in Carinthiâ nobilissimæ matrona Veronica Jocherina lethali, eoque contagioso morbo in ultimum vocata discrimen Rosinæ filia pietate erepta est. Armillas hæc Oetinganæ Virgini suas promisit; & matri incolumitatem impetrauit. Non multò post eadem afflata lue Rosina filia, simili voto à matre seruata est. Exinde morbus in vniuersam penè familiam vulgatus nostræ diuæ precibus sine funere desæuiit.

A.C. MDC
XXXI.

I. Funestas huius anni clades, quo Gustauus Suecorum Rex, Acatholicorum Germaniæ principum, vrbiumque ferox opibus, infesta per Boicam signa circumtulit; eximia multorum virtus, Deique ac Diuorum auxilia præsentissima compluries subleuârunt.

A.C. MDC
XXXII.

Vir quidam honestâ probatâque vitâ, pago, quem incolebat, à Succis

occu-

occupato, in locum solum perfugit, indagandi solertiam horrore laterarum elusurus. Ibi mœroris desperationisque plenus humi procubuit, æumnasque suas, non tam supplicando, quàm quiritando Oetinganæ Virgini commendauit. Obrepfit interea somnus. Videtur hîc sibi per speciem Oetingæ versari, Deiparâmq; audire hortantem, bene speret; nihil inde periculi, vnde sit metus, imminere. Experrectus mirè erectum sensit animum. Itaque progressus de latibus per medios hostes, omni maleficio immunis, incessit, gratusque ad salutis vindicem Oetingam properauit.

II. Binæ virgines, cum laudata pudicitia matronâ, in Suecicorum militum inciderant manus. Cum precibus minisque earum oppugnaretur castitas, neque pateret euadendi probri via; Virginis Oetinganæ fidem implorauêre. Et confestim tur-

pes

pēs proci in diuersa diuinitūs acti
diffugerunt. Plures aliæ, cūm virgi-
nes, tūm matronæ, eādē vindicē,
labem eandē abarcuēre.

III. In pago quodam Suecici mi-
lites sartorem, collo in laqueum in-
serto, suspenderant, laxiore nexu,
quā vt confestim animam elide-
ret. Illis dilapsis Oetinganæ se Vir-
gini commendauit. secundūm quod
somnia mergi sibi est visus. Interea
fortuitō quidam eō accesserunt, &
laqueum resciderunt. Oetingæ de-
in grates sospitæ suæ meritas persol-
uit.

IV. Quod hostis Ripense Nori-
cum, siue eam Boicæ inferioris par-
tem, quam Oenus in Orientem à re-
liquâ prouinciâ diuidit, non intraue-
rit; nemo est, quin tutelæ potius no-
stræ Diuæ, quā fluminis, armato-
rūmque præsidio tribuendum sen-
tiant.

I. Rapuerant viri nobilis Landis-
huta.

A.C. MDC
XXXIIII

hutani coniugem Weinmarici ad castra. Maritus eam & à probro, & sibi vindicaturus, sponsionem fecit, si saluam reciperet, sacrificium Oeringano in Sacello cum cantu confici curaturum. Tunc erectus animo in castra processit, coniugemque per arma, iactosque tormentis globos perquisiuit, & repertam domum laetus reduxit.

II. Eundem ad modum salutifiliæ consuluit Vdalricus Leukerus Landishutanus, quam cum raptam à Weinmariensibus accepisset; mox, edito visendæ Virginis Oetinganæ voto, progressus in pōtem, Isaræ iniectum, vbi etiam tunc certamen cum hostili manu feruebat; eam sub equo Suecici militis proculcandam reperit. Audentem fecit prolis amor, & voti recentis fiducia. Intulit se in pugnantium globum, filiãque pressenti letho eripuit: seruata cum aliis quinque liberis domum reduxit.

III. Jo-

III. Joannes Jacobus Montoia, Monacensis, non procul patriâ, quin à militibus exceptus, duobus globis ad ferrei filii extrema reuinctis, ictus est: quorum alter corpus transiit, alter hæsit. Medici arte diffisi mortem denuntiauerant; & moriturus animam salutis remediis procurauerat; cùm tertio post die Oettingana memoriam Virgo subiit: quam ubi voto nuncupato auxilium poposcit, quarto post die ex toto conualuit, & publico se commisit.

I. Captâ inauspicatissimis Bernardi Ducis Weinmariensis auspiciis, multoque incolarum sanguine, barbarum in morem, respersâ Landishutâ; ciuis quidam in quæstionem de gazâ Ecclesiæ raptus, cùm negaret aliquid sibi de eâ constare; pugnis primùm atrociter contusus; reuinctis deinde post tergum manibus, haustu, quem Suecicum vocant, excruciatu est. Nimirum aquæ tantum

MC MDC
XXXIV.

tum in eum, dispeffis vi faucibus, ingurgitârunt, vr rumpendus omnino videretur. Inter hæc misero Deiparæ auxiliũ exposcente, votũmq; pro valetudine quondã factũ, & adhuc neglectum, animo repetente, ac nouo profectiois Oetinganæ promisso fidem obstringente; ecce funes, quibus tenebantur manus, sine molitione vllâ, cum admiratione spectantium, rumpuntur in frustra. Cũ viribus humanis (quæ sanè modicæ erant) id effectum tribuerent alii, & eò hauftum alterum pararent; vnus, Deo animum permouente, vr parcerent, commilitonibus persuasit: qui proinde alapis multatum dimiserunt. Iis digressis votum instauroit, Deoque ac Deiparæ, sospitibus, gratiam habuit.

MIRACVLA

AB

MDCXXXV

AD

A.C. MDCXLIII.

I.

Sophia Schvvaigerin, Perlesreut- A.C. MDC
XXXV.
 tensis, quattuor abhinc annis
 cum dimidio, à luctuoso casu,
 quem etiam catalepsis grauabat, ita
 omnem loquendi facultatem perdi-
 derat, vt animi sensa non nisi scri-
 pto vel nutu posset promere. Cùm
 multi medici nihil profecissent; pe-
 regrinationem Oetinganam, tribus
 cum ceræ libris, sacrificiis Missæ duo-
 bus, pro sermonis vsu recuperando
 est pollicita. Venit Oetingam iun-
 cta supplicationi Perlesreutteni,
 prid. Non. Maias. Ibi dum sacrificio,
 quo pro se litari curauerat, interest;
 repentè sermonis vsurā, tanto inter-
 clusam tempore, recipit, ita prom-
 ptam

V 2

ptam

294 OETINGANÆ HISTORIÆ
ptam atque expeditam, vt Collegii
Canonicorum Decanus, qui eâdem
die narrantem ista Sabinam audierat;
nihil in voce vitii, nihil in verbis hæ-
sitantia deprehenderit. Ciues ali-
quot Perlesreuttenses, in quibus
duo senatores, miraculi fidem præ-
sentes confirmârunt.

A.C. MDC
XXXVI.

I. Cum matrona quædam Oetin-
gæ, quo supplex venerat, miracula in
porticu Sacellum ambiente picta
scriptaque lustrasset; addubitare de
rerum veritate cœpit. Pœna in do-
mum reditione certa temeritatem
secuta est: Neo-fori improviso, gra-
uique morbo occupatur. Subiit hic
animum dubitationis Oetinganæ
memoria. Factum auersata pœnitenti-
dine, nouam trium Missarum spon-
sionem pro sanitate facit. Quâ im-
petratâ didicit, non ex vano rerum
admirabilium Oetingæ pendere mo-
numenta.

II. Legum Doctor, toparchie
Voch.

Vochburgensis administrator, plùs annum graui exercitus morbo, & iam tertium in supremum vocatus discrimen, medicis salutem desperantibus, Oetinganæ Virginis opem implorauit, argenteam pro valetudine statnam pactus, euentu secundissimo. Venit Oetingam sanus, votique fidem soluit.

III. Nauicularii duo, ciues Lauffenses, cum aduerso Oeno quattuor onerariis frumentum, vnâ vinum subueherent; fortuitò euenit, vt impetu fluminis naues, vectores, equi, omnisque vnâ salutis fiducia abriperetur. Peregrinatione, donoque sospitæ Oetinganæ promisso admirabiliter sunt seruati. Oetingam subinde grati adierunt, rémq; in tabulâ depictam inter anathemata suspendenderunt.

IV. Joannes Altinus de Societ. Jesu, Coloniae, quò iam mortifero afflictus morbo peruenerat, sentien-

296 OETINGANÆ HISTORIÆ
di, intelligendique vsum amiserat:
adhæc hemplexiâ tactus mortui spe-
ciem præbebat. Vnde, quibus mori-
turi solent, sacris omnibus procura-
tus, inter sociorum preces iamiam
videbatur è vitâ discessurus. Fama
interea Bonnam ad Reuerendis. Il-
lustrissimùmque Principem, Fran-
ciscum Wilhelmum, Episcopum Of-
nabrugensem &c. cui Altinus à sacris
confessionibus erat, peruolauerat.
qui voto quindecim sacrificiorum,
Oetingæ conficiendorum, edito, cu-
rationem omnium malorum agro-
to impetrauit.

A. C. MDC
XXXVII.

I. E. Boicæ Trans-Danubianæ
parte, quam hodie Syluam appel-
lant, filiam adduxit Oetingam pater,
tetro aspectu formidabilem. Rige-
bat mortuali stupore vultus, fatisce-
bant hiantes oculi, vigorem succi vi-
talis omnem pallor obruebat. Fidem
hæc talia signa patri asseruerūt, apud
Oetinganos affirmanti, puellâ mor-
tuam,

tuam, nostrę Virgini precibus votóq;
commendatam, ad viuos rediisse.

II. Urbanus Mair, è Bauzanensi
vicinitate, annis omnino tricenis
peracres dextri poplitis, tandem et-
iam protinus obstupefacti, cruciatus
pertulerat. Venit interea libellus
Oetingensium miraculorum in ma-
nus. quem cum lectitando peruol-
uisset, cupido incessit animum, indi-
dem inueterato malo remedium pe-
tendi. Quare Oetingam profectio-
nem cum sacrificio donóque cereo
vovit. Votum consecuta est sanitas.
Sanus inde Oetingam descendit, &
promissa persoluit.

I. Ciuis Engelcellensis Austriae A.C. MDC
XXXIX,
superioris oppidi cum æstus leuandi
gratiâ Danubium intrâisset, & longi-
us, quàm tutum esset, natandi volu-
ptate processisset; vorticibus abre-
ptus in medium aluei prouoluitur.
Nulla spes euadendi ob rapiditatem
altitudinémque fluminis ostendeba-
tur.

tur. Quare animo Cynosuram Oetinganam respexit: cuius visendæ ubi votum edidit, in ripam oppositam, Deiparâ moderante, prouectus, cymbâque binis à piscatoribus est exceptus.

II. Michaël Kugellueger Ellingensis, Austriacus, biennium hydro-pisi oppletus in eam extumuerat vastitatem, vt neque ambulando promouere, neque stando sustinere corpus valeret. Nemo non iudicabat ad vltima redactum, supremis etiam remediis inani conatu adhibitis. Ac ægrôtus derelictam ab aliis vitam spem in Oetinganæ matris pietate repositam gerens, vouit, si conualesceret, ad eam aditurum: diebus tridui, quo manere ibidem statuerat, singulis Rosarii preces ter recitaturum: animum Pœnitentiæ, Eucharistiæque sacris procuraturum: beneficii memoriâ consecraturum. Sub hæc cum omnium admira-

ratio.

ratione cœpit habere meliusculè: ruptâque pedum cute ita omni sensim humore noxio extillauit, vt ex toto conualuerit.

I. Jacet Noricas inter Alpes peruetus D. Benedicti Cœnobium, cum oppido, Lunæ-lacus, siue Monsee, ab lacu, cui adiacet, appellatum. Ibi cum fortè superfusæ littoribus aquæ vicina inundassent; Georgius Gurgerus, ciuis, cum omni familiâ in supremum discrimen venit. Cùm enim domi plus triginta modii viuæ calcis seruarentur; aquis irritatus ignis cum fragore horrifico erupit, vaporéque tam denso domum inuoluit; vt iam extrema passuri viderentur. Coëgerat in hypocœustum præsentis periculi terror omnes, fugâ aquis interclusâ. Ibi pro vitâ domoque uouerunt Oeringanæ Virgini candelam ceream, effigiémque rei coloribus expressam. Auditas preces, liquidò patuit. nam confestim

A.C. MDC
XXXIX.

V s arde-

300 OETINGANÆ HISTORIÆ
ardere calx, & fumare destitit. Ser-
uati promissa animis gratissimis per-
soluerunt.

II. Puella quædam admodum in-
fans, matri cingulum abstulerat fur-
tim. Incusata facti pernegavit fecif-
se, maloque dæmoni, rea si esset, se
deuouit. Post hæc anni triginta flu-
xerant, iamque liberorum aliquot
mater erat; cum uaser humani gene-
ris hostis non modò animum ei ad
memoriam execrationis reuocauit,
sed & ipsam, & è liberis quaternos,
præmaturâ morte ereptos, sui iuris
ac potestatis esse prorsus persuasit.
Exinde plus annum tetri specie ser-
pentis continenter obuersatus ocu-
lis, terroris ac desperationis miseram
impleuit: atque, ut vera monentes
repelleret, quod caput infelicitatis
erat, effecit. Inextricabilem nodum
soluit pia Virginis Oetinganæ ma-
nus. Vouit ei Anna (id fœminæ no-
men erat) ceream effigiem, collectâ
stipe

stipe comparandam: & in libertatem animi è perniciosâ mœroris, errorisque seruitute est vindicata.

III. Alia quædam, flagitiis cooperta, multis annis expiationem neglexerat. Agebatur interim stimulis animi, metûque perpetuo: non tamen ad salutis adigi remedium siue consuetudo facinorum, siue confitendi pudor sinebat.. Obfirmatè reluctanti videndam se obtulit Deipara, filium de sinu ostentans, lacertum vulneribus, oppletum cruore. Quod spectaculum ad frangendum animum valuit. nam suam eo denotari contumaciam rata, quò fœditatem sanguinèmq; filio Virginis abstergeret, Oetingam profecta est, mentèmq; prægravi peccatorum sarcinâ exoneravit.

I. Diuersabatur eques apud Jacobum Schneider Grabensem, Augustanæ Ecclesiæ ditioni subiectum. Is ad castra profecturus equo pabulum,

A.C.
MDCXL.

lam, sibi cibaria, ternosque aureos
poposcit, extrema omnia, nisi petita
præberentur, interminatus. Excusa-
sante hospite rerum, pecuniæ præci-
puè, inopiam; atque auenæ modi-
cum pro tenuitate admetiente; mi-
les in rabiem efferatus cum diris exe-
crationibus pecuniam denuò popo-
scit. Deposuit in mensam sestertios
vicenos hospes, quos à vicino re-
centissimè mutuatum se dixit. Miles
pecuniæ paucitate grauissimè com-
motus, primùm sarculo, temerè ob-
uio, miserum ferit: gladium deinde
lateri subter costas defigit, defixum
relinquit, & equo conscenso se pro-
ripit. Sub hæc cum facilè animad-
uerteret saucius, mortiferam esse
plagam, putare cum animo Virginis
Oetinganæ mira coepit: & si eius ope
conualesceret, accedere non sine
munere decreuit. Venit interea loci
chirurgus, exploratòq; vulnere ob-
lata esse ilia pronuntiauit, mortem
que

que certam indixit: medicinam, non
tàm sanandi spe, quàm seruandi mo-
ris causâ diebus octo adhibuit. Au-
gustanus adhæc chirurgus, inspecto
vulnere, mortem denuntiauit: non
enim, vt patriæ salus in Jacobi vitâ
verteretur, medicique operam eò o-
mnes conferrent, curationem pro-
futuram. Redit inde, remediis in-
tentatis, Augustam. At Jacobus, æ-
terna prospiciens animo, sacris Ec-
clesiæ mysteriis salutem consuluit: chi-
rurgus loci admouere vulnere nihil
profectura perrexit. Vim igitur Oe-
tingani voti consecuta sanitas, cum
admiratione omnium, asseruit. Præ-
tor Grabensis litteris Oetingam mis-
sis rem testatus est. affirmârunt & te-
stes viri honesti, quos Jacobus ad-
duxit.

II. Illustris domina Francisca Pal-
fia, Paulo Palfio Comiti nupta, cum
lustratis Oetingæ miraculorum ta-
bulis legisset, foeminam post aliquot
annos

304 OETINGANÆ HISTORIÆ
annos infœcundi coniugii prolem
impetrâsse Deiparæ precibus; decre-
uit & ipsa, si matris obtineret hono-
rem, digno aliquo munere benefici-
um testari. Anno sequenti, qui de-
cimus initi matrimonii fuit, filiam
Mariam Reginam peperit, indubium
Mariæ Cæli Reginæ donum.

III. Georgius Sigelius, dum à cœ-
no puteum purgat, muri procum-
bentis oppressus mole decem horas
oblituit. Maria Regina Eggerina,
matrona nobilis, in cuius ille ditio-
ne erat, Oetinganæ Virgini com-
mendavit, illæ sūmque ruderibus ab-
latis recepit.

A.C.
MDCXLI.

I. Intulerat hoc anno Palatinatui
Boico infestum agmen Joannes Pa-
nierius, Suecici exercitus imperator.
Ibi Leonardum Ossingerum cum so-
ciis fugientem equitum hostilium
turma tantâ celeritate consectaba-
tur, vt euadendi locus non appare-
ret. Perfugit igitur ad Oetinganæ
Vir-

Virginis tutelam. cui posteaquam pro salute munus argenteum, sacrifici- que cum cantu peragendum promi- sit; manus prædonum feliciter effu- git.

II. Joannes Huterus Monacensis Româ, quo religionis causâ adierat, patriam repetens, Anconam inter, & Venetias naufragus iactabatur A- driatico in mari, sæuissimâ procellâ mare cælumque miscente. Ibi Mari- am, quæ Oeringæ colitur, animo re- spiciens, eò se profecturum, si enata- ret, donoque geminos illaturum cereos promisit: & saluus in littus euasit.

III. Opifex Cambensis in Au- striam proficiscens à milite perfossus est, gladio infra cor exacto. Erat di- scrimen vitæ summum. nam cum angusti vulneris meatum coiens ob- ruiisset caro, sanguis introrsum repul- sus vitalem præfocaturus calorem videbatur; eamque ob causam chi-

rur-

rurgus non meliore spe, quàm qui mortuo medicinam adhibet, curandum suscepit. At peregrinationis Oetinganæ sacrificiique votum effecit, vt mox in melius inclinarit valetudo, nec multò post ex toto sit instaurata.

*A. C. MDC
XLII.*

I. Anno Christi MDC XXXII, dum Gustauus Sueciæ Rex Donavverdæ exercitum admouet; foemina ex eà vicinitate à militibus intercepta, pecuniàmque cum minis atrocibus est postulata. Vbi illa inopiam excusauit; ensis ei per mamillam adactus, caputque sclopo equestri tam inclementer pulsatum est, vt audiendi iuxta loquendi que vim perdiderit. Exinde annis aliquot cum filia, matris ærumnas leuante, per Sueuiã, & Bavariam tintinnabulo stipem coëgit. Tandem filia de aliorum consilio, pro matre peregrinationem Oetinganam vouit. Eam obierunt circa annum MDC XXXVIII. Vt verò Barbara

bara nouum animo votum concepit, confestim valuit melius, & sub anni huius initium accipiendi reddendique sermonis integram facultatem recuperauit.

II. Georgius Hettel filiolum Thomam amissum dies omnino quinque desiderauerat. Perquisiuit interim, adiuuantibus triginta aliis, omni eo spatio, quod duobus quaquauerfum miliaribus Germanicis continetur, querendi studio non diebus, non noctibus intermisso. Non diu erat, cum Oetingâ, voto obseruata pecora persoluto, rediit. Eodem igitur nunc animum referens certum ceræ pondus pro filio Deiparæ promisit. Quinto post die puer alius à palude vicinâ eiulatum puerilem exaudiuit, vocemque secutus Thomam à frigore tementem palentemque inuenit. Redditum pater Oetingam portauit, & nostræ Virginii, voto reddito, gratias egit.

III. Fœminæ cibum sumentis officulum tricuspide hæserat in faucibus. Quod cum chirurgus instrumentis explorâisset sæpius; neque sursum, neque deorsum potuit promoueri. Itaque postero quàm infixum fuerat die cruorem cum sanie cœpit reddere: officulum dies quinque hæsit immotum. Quo in discrimine Oetinganæ Virginis opem, voto peregrinationis edito, implorauit; & officulum de improviso tussiens eiecit. Annus rei factæ non proditur: hic, ad quem retulimus, est indicatæ.

IV. Hoc anno Traunsteinenses ceream candelam prægrandem Diuæ nostræ attulerunt, nouo insignem scuto, cui veteris beneficii narrationem inscripsere Germanicis metris: quorum hæc sententia:

A. C. M D L XXXVI, Sabbatho ante Natalitia sacra, ingens repente coortum incendium terrore metûque animos omnium concusserat, infestâ

venit

venti procellâ totum in oppidum
flammæ propagationem minitante.
Vouère ciues Oetinganæ Virgini an-
nuam cerei grandis donationem. &
mox Reginæ cæli precibus oppres-
sum est incendium. Inde adhuc
Traunsteinenses quot annis suppli-
cationem ducunt Oetingam, præ-
stantque promissum.

V. Quod extremo loco memo-
rabimus, inter prima nostræ Diuæ
miracula habendum. Joannes Bri-
xinensis Episcopus, S. R. I. Princeps,
binis morbis, utroque mortifero, af-
flictabatur. Æstuabat ardente feбри,
discruciabatur asperrimo calculi do-
lore. Et in hoc altero vis omnis me-
dicinæ, spēsque medicorum defece-
rat, certaque mors denuntiabatur;
cùm erectus fiduciâ Princeps ad Dei-
param vertit animum, donum Oe-
tinganæ Virginis inferendum Sacel-
lo pactus, si iis cruciatibus leuaretur.
Sensit confestim recreari ex atroci-
tate

310 OETINGANÆ HISTORIÆ
tate morbi corpus: & subinde octo-
nūm dierum lapsu, calculos quadra-
ginta octo, absque sensu doloris, e-
didit. Obstupuere medici, & vnā o-
mnes alii, diuinæ manus id opus esse,
Deiparæ conciliatum precibus, pro-
fessi. Princeps Capellanum suum,
Gasparem Hartelium Oetingam mi-
sit cum litteris, quibus Decano Ca-
nonicorum Oetingensium miraculi
feriem exposuit: misit & donum,
quō voti fidem liberavit. Donum
sunt Vrcei gemini, & discus sacrifi-
calis, ex argento fabrè facta. Disci à
tergo cælatum hoc epigramma:

GLORIOSÆ ET ADMIRA-
BILI MATRI DEI VIRGINI
MARIÆ LETHALI MOR-
BO OPPRESSVS VOTVM
VOVI, ET VOTI VIRGINIS
OPE SANVS FACTVSSVM,
Ioannes Episcopus Brixinensis.
LETHALI MORBO OP-
PRESSVS D, VIRGINI MA-
TRI

TRIMARIÆ PER VETVSTI
SACELLI VETERIS OE-
TINGÆ VOTVM VOVİ,
ET CONTINVO XLIIIX. LA-
PILLI, SEV CALCVLI SI-
NE DOLORE EXPVLSI
SVNT, ET MIRACVLOSE
SANVS FACTVS SVM.

FINIS.

OMNIA AD MAIO-
REM DEI
DEIPARÆ QVE
GLORIAM
ET
HONOREM.

X 3 INDVL-